31981R1390

29.5.1981 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 143/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1390/81
z dnia 12 maja 1981 r.
rozszerzające zakres stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie na osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz członków ich rodzin

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 2, 7, 51 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji, sporządzony po konsultacji z Komisją Administracyjną ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu osiągnięcia swobodnego przepływu pracowników oraz zniesienia przeszkód, które mogłyby w sferze zabezpieczenia społecznego wyniknąć ze stosowania jedynie ustawodawstw krajowych, Rada przyjęła, na podstawie art. 51 Traktatu, rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ([4]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 196/81 ([5]) ustalającym zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego dla pracowników najemnych;

swobodny przepływ osób, który jest jednym z podstawowych założeń Wspólnoty, nie ogranicza się do pracowników najemnych, ale także rozszerzony jest obejmując osoby prowadzące działalność na własny rachunek w ramach swobody przedsiębiorczości oraz świadczenia usług;

koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego stosowanych wobec osób prowadzących działalność na własny rachunek jest niezbędna w celu osiągnięcia jednego z celów Wspólnoty; Traktat nie przewiduje niezbędnych, szczególnych kompetencji w tym celu;

zgodnie z Traktatem wszelka dyskryminacja ze względu na obywatelstwo w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług została zabroniona od zakończenia okresu przejściowego;

w sferze zabezpieczenia społecznego stosowanie jedynie ustawodawstw krajowych nie zapewniłoby wystarczającej ochrony osób prowadzących działalność na własny rachunek i przemieszczających się we Wspólnocie, w celu zapewnienia całkowitej swobody przedsiębiorczości oraz świadczenia usług, systemy zabezpieczenia społecznego dla osób prowadzących działalność na własny rachunek powinny być skoordynowane;

rozporządzenie (EWG) nr 1408/71, chociaż stosuje się do pracowników najemnych, już obejmuje niektóre kategorie osób prowadzących działalność na własny rachunek; ze względów słuszności, właściwym byłoby stosowanie, w możliwie największym zakresie, tych samych zasad, jakie ustalono dla pracowników najemnych, w odniesieniu do osób prowadzących działalność na własny rachunek;

istnieją podstawy do dokonania niezbędnych dostosowań do rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, aby umożliwić stosowanie przepisów tego rozporządzenia w stosunku do osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w możliwie największym stopniu

([1]) Dz.U. C 14 z 18.1.1978, str. 15.
([2]) Dz.U. C 131 z 5.6.1978, str. 45.
([3]) Dz.U. C 269 z 13.11.1978, str. 40.
([4]) Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2.
([5]) Dz.U. L 24 z 28.1.1981, str. 3.

zgodnym z charakterem ich pracy oraz specyfiką systemów zabezpieczenia społecznego, które ich dotyczą;

dostosowania, jakie należy uczynić w rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71, wymagają dostosowania niektórych załączników do tego rozporządzenia;

w szczególności niezbędnym jest zastrzeżenie w Załączniku, co oznaczają pojęcia „pracownik najemny" oraz „osoba prowadząca działalność na własny rachunek", wprowadzone rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71, gdy dana osoba jest ubezpieczona według systemu zabezpieczenia społecznego stosowanego do wszystkich osób mających miejsce zamieszkania lub niektórych ich kategorii, bądź całej czynnej zawodowo ludności Państwa Członkowskiego; rozsądniejszym wydaje się zdefiniowanie tychże pojęć oraz pojęcia „członek rodziny" w osobnym Załączniku; dalsze dwa załączniki są potrzebne w celu wskazania szczególnych ustaleń dotyczących osób prowadzących działalność na własny rachunek wyłączonych z zakresu rozporządzenia, jak też z powodu okoliczności, w których dana osoba podlega jednocześnie przepisom prawnym dwóch Państw Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71 wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1408/71

z dnia 14 czerwca 1971 r.

w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie".

2. W art. 1:

a) litera a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) »pracownik najemny« oraz »osoba prowadząca działalność na własny rachunek« oznaczają odpowiednio każdą osobę:

i) która jest ubezpieczona z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego albo fakultatywnego kontynuowanego na wypadek jednego albo kilku ryzyk, odpowiadających działom systemu zabezpieczenia społecznego, które stosuje się do pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek;

ii) która jest ubezpieczona obowiązkowo na wypadek jednego albo kilku ryzyk, odpowiadających działom systemu, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, w ramach systemu zabezpieczenia społecznego stosowanego do wszystkich mieszkańców lub dla ogółu ludności czynnej zawodowo, jeżeli ta osoba:

— może być określona jako pracownik najemny lub osoba prowadzącą działalność na własny rachunek ze względu na sposób zarządzania albo finansowania tego systemu, lub

— nie spełniając tych kryteriów, jest ubezpieczona z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego lub fakultatywnego kontynuowanego na wypadek innych ryzyk, określonych w załączniku I, w ramach systemu ustanowionego na rzecz pracowników najemnych i osób prowadzących działalność na własny rachunek lub w ramach systemu określonego w iii) lub, w przypadku braku takiego systemu w danym Państwie Członkowskim, jeżeli osoba ta spełnia kryteria definicji podanej w załączniku I;

iii) która jest ubezpieczona obowiązkowo na wypadek kilku ryzyk odpowiadających działom systemu zabezpieczenia społecznego, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, w ramach standardowego systemu zabezpieczenia społecznego dla ogółu ludności wiejskiej, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku I;

iv) która jest ubezpieczona dobrowolnie na wypadek jednego lub kilku ryzyk odpowiadających działom, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, w ramach systemu zabezpieczenia społecznego Państwa Członkowskiego, dla pracowników najemnych i osób prowadzących działalność na własny rachunek lub wszystkich mieszkańców albo niektórych grup mieszkańców:

— jeżeli osoba ta jest zatrudniona lub prowadzi działalność na własny rachunek, lub

— jeżeli osoba ta była uprzednio obowiązkowo ubezpieczona na wypadek tego samego ryzyka w ramach systemu dla pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w tym samym Państwie Członkowskim;

b) określenie »pracownik przygraniczny« oznacza pracownika najemnego lub osobę prowadzącą działalność na własny rachunek, prowadzącą swoją działalność zawodową na terytorium jednego Państwa Członkowskiego i zamieszkującą na terytorium innego Państwa Członkowskiego, do którego powraca każdego dnia lub przynajmniej raz w tygodniu; jednakże pracownik przygraniczny oddelegowany do jakiegokolwiek miejsca na terytorium tego samego lub innego Państwa Członkowskiego przez przedsiębiorstwo, w którym jest zwykle zatrudniony lub który świadczy usługi na terytorium tego samego lub innego Państwa Członkowskiego, utrzymuje status pracownika przygranicznego przez okres nieprzekraczający czterech miesięcy, nawet jeżeli w tym czasie nie może powracać każdego dnia lub co najmniej raz w tygodniu do miejsca swojego zamieszkania;"

b) w lit. c), w wierszu pierwszym wyrazy „pracownika" zastępuje się wyrazami „każdego pracownika najemnego";

c) litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) określenie »członek rodziny« oznacza każdą osobę określoną lub uznaną za członka rodziny lub określoną jako członek gospodarstwa domowego przez ustawodawstwo, na mocy którego udzielane są świadczenia lub w przypadkach, określonych w art. 22 ust. 1 lit. a) i w art. 31, przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ta osoba zamieszkuje; jednakże jeżeli to ustawodawstwo uznaje za członka rodziny lub członka gospodarstwa domowego jedynie osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące z pracownikiem najemnym lub osobą prowadzącą działalność na własny rachunek, warunek ten uważa się za ukończony, jeżeli osoba, o której mowa, pozostaje głównie na utrzymaniu tej osoby. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego dotyczące świadczeń rzeczowych z tytułu choroby lub macierzyństwa nie pozwalają na rozróżnienie członków rodziny od innych osób, do których stosuje się to ustawodawstwo, określenie »członek rodziny« ma znaczenie podane w załączniku I;"

d) w lit. g), w wierszu szóstym i ósmym wyrazy „zmarłym pracownikiem" zastępuje się wyrazem „zmarłym";

e) w lit. j) po akapicie ostatnim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Określenie »ustawodawstwo« nie obejmuje także przepisów dotyczących systemów szczególnych dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, których tworzenie pozostawiono do inicjatywy osób zainteresowanych, lub których stosowanie jest ograniczone do określonej części terytorium danego Państwa Członkowskiego, niezależnie od tego, czy władze określiły je jako obowiązkowe lub rozszerzyły ich zakres. Te szczególne systemy, o których mowa określone są w załączniku II;"

f) w lit. r), w wierszu pierwszym i drugim wyrazy „okresy składkowe lub zatrudnienia" zastępuje się wyrazami „okresy składkowe lub okresy zatrudnienia albo prowadzenia działalności na własny rachunek";

g) litera s) otrzymuje brzmienie:

„s) określenie »okresy zatrudnienia« i »okresy prowadzenia działalności na własny rachunek« oznaczają okresy składkowe lub okresy zatrudnienia albo prowadzenia działalności na własny rachunek, jak je określa lub uznaje za okresy ubezpieczenia ustawodawstwo, w ramach którego zostały ukończone lub uznane za ukończone, jak również wszelkie okresy zrównane, o ile są uznane przez dane ustawodawstwo za równorzędne z okresami ubezpieczenia;"

h) w lit. u) i), w wierszu ostatnim wyrazy „załącznik I" zastępuje się wyrazami „załącznik II".

3. W art. 2:

a) w ust. 1 w wierszu pierwszym wyrazy „do pracowników" zastępuje się wyrazami „do pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek";

b) ustęp 2:

— w wierszu 2 wyraz „pracownikach" zastępuje się wyrazami „pracownikach najemnych lub osobach prowadzących działalność na własny rachunek",

— w wierszu 4 wyrazy „tych pracowników" zastępuje się wyrazami „tych pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek".

4. W art. 3 ust. 3 w wierszu pierwszym „załącznik II" otrzymuje brzmienie „załącznik III".

5. W art. 7 ust. 2 lit. c) w wierszu ostatnim „w załączniku II" otrzymuje brzmienie „w załączniku III".

6. Artykuł 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawodawstwa danego Państwa Członkowskiego, uzależniającego objęcie ubezpieczeniem dobrowolnym lub fakultatywnym kontynuowanym od zamieszkiwania na terytorium tego państwa, nie stosuje się do osób zamieszkujących terytorium innego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że w jakimkolwiek okresie w przebiegu swojej pracy zawodowej podlegały ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego jako pracownicy najemni lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek."

7. W art. 10 ust. 2 w wierszu szóstym wyrazy „jako pracownik" zastępuje się wyrazami „jako pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

8. Artykuł 13 oraz 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Zasady ogólne:

1. Z zastrzeżeniem art. 14c, osoby, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, podlegają wyłącznie ustawodawstwu jednego Państwa Członkowskiego. Przepisy niniejszego tytułu określają ustawodawstwo właściwe.

2. Z zastrzeżeniem przepisów art. 14-17:

a) pracownik najemny zatrudniony na terytorium jednego Państwa Członkowskiego podlega ustawodawstwu tego państwa, nawet jeżeli zamieszkuje na terytorium innego Państwa Członkowskiego lub jeżeli przedsiębiorstwo lub pracodawca, który go zatrudnia ma swoją zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności na terytorium innego Państwa Członkowskiego;

b) osoba prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium jednego Państwa Członkowskiego podlega ustawodawstwu tego państwa, nawet jeżeli zamieszkuje na terytorium innego Państwa Członkowskiego;

c) osoba, zatrudniona na statku pływającym pod banderą Państwa Członkowskiego, podlega ustawodawstwu tego państwa;

d) urzędnicy służby cywilnej i personel równorzędny podlegają ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, którego administracja ich zatrudnia;

e) osoba powołana do służby w siłach zbrojnych lub służby cywilnej Państwa Członkowskiego podlega ustawodawstwu tego państwa. Jeżeli uprawnienia wynikające z tego ustawodawstwa są uzależnione od ukończenia okresów ubezpieczenia przed rozpoczęciem służby w siłach zbrojnych lub do służby cywilnej, lub po zwolnieniu ze służby w siłach zbrojnych lub ze służby cywilnej, uwzględnia się okresy ubezpieczenia ukończone z uwzględnieniem ustawodawstwa jakiegokolwiek innego Państwa Członkowskiego w niezbędnym zakresie, tak jakby były ukończone z uwzględnieniem ustawodawstwa pierwszego Państwa. Pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek powołani do służby w siłach zbrojnych lub w służbie cywilnej zachowują status pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek.

Artykuł 14

Zasady szczególne stosowane do osób innych niż marynarze, wykonujących pracę za wynagrodzeniem

Artykuł 13 ust. 2 lit. a) stosuje się z zastrzeżeniem następujących wyjątków i okoliczności:

1. a) Pracownik najemny zatrudniony na terytorium Państwa Członkowskiego przez przedsiębiorstwo, w którym jest zwykle zatrudniony i przez które został skierowany do wykonywania pracy na terytorium innego Państwa Członkowskiego podlega nadal ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że przewidywany okres wykonywania tej pracy nie przekracza dwunastu miesięcy i że nie został on skierowany w miejsce innej osoby, której okres skierowania upłynął.

b) Jeżeli praca przedłuża się poza początkowo zakładany okres, z powodu nie dających się przewidzieć okoliczności, i przekracza dwanaście miesięcy, ustawodawstwo pierwszego Państwa Członkowskiego stosuje się nadal, aż do zakończenia pracy, pod warunkiem że wyrazi na to zgodę właściwa władza Państwa Członkowskiego, na którego terytorium zainteresowany jest skierowany lub organ przez tę władzę wyznaczony; o zgodę należy wystąpić przed upływem początkowego okresu dwunastu miesięcy. Jednakże zgody tej nie można udzielić na okres dłuższy niż dwanaście miesięcy.

2. Osoba zwykle zatrudniona na terytorium dwóch lub

więcej Państw Członkowskich podlega ustawodawstwuokreślonemu w następujący sposób:

a) Osoba, która stanowi część personelu drogowego lub latającego, która jest zatrudniona w przedsiębiorstwie wykonującym, na własny lub cudzy rachunek, międzynarodowe przewozy osób i rzeczy koleją, drogą lądową, powietrzną lub wodną śródlądową, mającym swoją zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności na terytorium Państwa Członkowskiego, podlega ustawodawstwu tego Państwa Członkowskiego, z następującymi ograniczeniami:

i) osoba zatrudniona w oddziale lub w stałym przedstawicielstwie, które przedsiębiorstwo posiada na terytorium Państwa Członkowskiego, innego niż to, w którym ma swoją zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności, podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się oddział lub stałe przedstawicielstwo;

ii) jeżeli osoba jest zatrudniona w przeważającej mierze na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje, podlega ustawodawstwu tego Państwa, nawet jeżeli zatrudniające ją przedsiębiorstwo nie posiada zarejestrowanej siedziby, miejsca prowadzenia działalności, oddziału, ani stałego przedstawicielstwa na tym terytorium;

b) Osoba inna niż określona w lit. a) podlega:

i) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zamieszkuje, jeżeli wykonuje część swojej działalności na tym terytorium lub jeżeli jest związana z kilkoma przedsiębiorstwami, lub z kilkoma pracodawcami mającymi zarejestrowaną siedzibę, lub miejsca prowadzenia działalności na terytorium różnych Państw Członkowskich;

ii) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego przedsiębiorstwo lub pracodawca, który ją zatrudnia, ma zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności, jeżeli nie zamieszkuje na terytorium jednego z Państw Członkowskich, gdzie wykonuje swoją działalność;

3. Osoba zatrudniona na terytorium Państwa Członkowskiego, w przedsiębiorstwie, które ma zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności na terytorium innego Państwa Członkowskiego i które znajduje się na terenie leżącym po obu stronach granicy tych Państw, podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przedsiębiorstwo ma swoją zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 14a

Specjalne zasady mające zastosowanie do osób prowadzących działalność na własny rachunek innych niż marynarze

Artykuł 13 ust. 2 lit. b) stosuje się z uwzględnieniem następujących wyjątków i okoliczności:

1. a) Osoba zwykle prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium Państwa Członkowskiego i wykonująca pracę na terytorium innego Państwa Członkowskiego w dalszym ciągu podlega ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że przewidywany okres wykonywania pracy nie przekracza dwunastu miesięcy.

b) Jeżeli praca przedłuża się poza początkowo zakładany okres, z powodu niedających się przewidzieć okoliczności, i przekracza dwanaście miesięcy, ustawodawstwo pierwszego Państwa Członkowskiego stosuje się nadal, aż do zakończenia pracy, pod warunkiem że wyrazi na to zgodę właściwa władza Państwa Członkowskiego, na którego terytorium zainteresowany rozpoczął wykonywanie pracy, lub organ przez tę władzę wyznaczony; o zgodę należy wystąpić przed upływem początkowego okresu dwunastu miesięcy. Jednakże zgody tej nie można udzielić na okres dłuższy niż dwanaście miesięcy.

2. Osoba zwykle prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zamieszkuje, jeżeli wykonuje jakąkolwiek część swojej działalności na terytorium tego Państwa. Jeżeli nie prowadzi działalności na terytorium Państwa Członkowskiego, które zamieszkuje, podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzi swoją główną działalność. Kryteria służące do określenia głównej działalności ustanowione są w rozporządzeniu określonym w art. 97.

3. Osoba prowadząca działalność na własny rachunek w przedsiębiorstwie mającym zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności na terytorium Państwa Członkowskiego i które znajduje się na terenie leżącym po obu stronach granicy Państw

Członkowskich, podlega ustawodawstwu Państwa Członkow-skiego, w którym znajduje się zarejestrowana siedziba lub miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstwa.

4. W przypadku gdy ustawodawstwo, któremu dana osoba powinna podlegać zgodnie z ust. 2 lub 3 nie pozwala tej osobie przystąpić, nawet na zasadzie dobrowolności, do systemu emerytalnego, osoba zainteresowana podlega ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego, które stosowałyby się oprócz tych szczególnych przepisów lub, w przypadku gdy ustawodawstwa dwóch lub więcej Państw Członkowskich stosuje się w ten sposób, dana osoba podlega ustawodawstwu, które określonemu za wspólnym porozumieniem tych Państw Członkowskich lub ich właściwych władz.

Artykuł 14b

Zasady szczególne dotyczące marynarzy

Artykuł 13 ust. 2 lit. c) stosuje się z zastrzeżeniem następujących wyjątków i okoliczności:

1. Osoba zatrudniona w przedsiębiorstwie, z którym jest zwykle związana, zarówno na terytorium Państwa Członkowskiego lub na pokładzie statku, który pływa pod banderą Państwa Członkowskiego, która jest przez to przedsiębiorstwo wysłana na pokład statku pływający pod banderą innego Państwa Członkowskiego w celu wykonywania pracy dla tego przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 14 ust. 1, podlega ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego.

2. Osoba pracująca zwykle na własny rachunek na terytorium Państwa Członkowskiego, bądź na pokładzie statku pływającego pod banderą Państwa Członkowskiego i wykonująca, na własny rachunek, pracę na pokładzie statku pływającego pod banderą innego Państwa Członkowskiego, podlega nadal ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 14a ust. 1.

3. Osoba, która nie będąc zwykle zatrudnioną na morzu, jest zatrudniona na wodach terytorialnych lub w porcie Państwa Członkowskiego, na pokładzie statku pływającego pod banderą innego Państwa Członkowskiego znajdującego się na jego wodach terytorialnych lub w jego porcie, ale nie będąca członkiem załogi tego statku, podlega ustawodawstwu pierwszego Państwa Członkowskiego.

4. Osoba zatrudniona na pokładzie statku pływającego pod banderą Państwa Członkowskiego i wynagradzana przez przedsiębiorstwo lub osobę, której zarejestrowana siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, podlega ustawodawstwu tego ostatniego państwa, o ile jej miejsce zamieszkania znajduje się na terytorium tego państwa; przedsiębiorstwo lub osobę, która wypłaca wynagrodzenie, uważa się za pracodawcę do celów stosowania tego ustawodawstwa.

Artykuł 14c

Zasady szczególne stosowane do osób zatrudnionych jednocześnie na terytorium jednego Państwa Członkowskiego oraz prowadzących działalność na własny rachunek na terytorium innego Państwa Członkowskiego

1. Osoba zatrudniona jednocześnie na terytorium jednego Państwa Członkowskiego oraz prowadząca działalność na własny rachunek na terytorium innego Państwa Członkowskiego podlega:

a) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wykonuje pracę zarobkową, z zastrzeżeniem lit. b);

b) w przypadkach określonych w załączniku VII, ustawodawstwu każdego z tych Państw Członkowskich, w odniesieniu do pracy wykonywanej na jego terytorium.

2. Szczegółowe zasady wykonywania ust. 1 lit. b) określa rozporządzenie, które Rada przyjmie na wniosek Komisji.

Artykuł 14d

Przepisy różne

1. Osobę określoną w art. 14 ust. 2 i 3, art. 14a ust. 2, 3 i 4 oraz art. 14c ust. 1 lit. a), traktuje się do celów stosowania ustawodawstwa określonego zgodnie z tymi przepisami, jako osobę wykonującą czynności zawodowych lub działalności zawodowej na terytorium danego Państwa Członkowskiego.

2. Przepisy ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, na mocy których emeryt lub rencista, który wykonuje działalność zawodową lub handlową nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu w odniesieniu do takiej działalności, stosuje

się także w odniesieniu do emerytów lub rencistów, których emerytura lub renta została wypracowana zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, chyba że dana osoba w sposób wyraźny wystąpi o objęcie takim ubezpieczeniem, przesyłając w tym celu wniosek do instytucji wyznaczonej przez właściwe władze pierwszego Państwa Członkowskiego i wymienionej w załączniku 10 do rozporządzenia, określonym w art. 97."

9. Artykuł 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuł 13–14d nie stosuje się w odniesieniu do ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego, chyba że, uwzględniając jeden z działów określonych w art. 4, w jakimkolwiek Państwie Członkowskim istnieje jedynie dobrowolny system ubezpieczenia."

10. Artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Wyjątki od art. 13-16

Dwa lub kilka Państw Członkowskich, właściwe władze tych państw lub organy wyznaczone przez te władze mogą, za wspólnym porozumieniem, określić wyjątki od przepisów art. 13-16 w interesie niektórych kategorii pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek lub niektórych osób tego rodzaju."

11. W art. 18 ust. 2 w wierszu piątym wyrazy „pracownik" zastępuje się wyrazami „dana osoba".

12. W nagłówku sekcji 2 wyraz „Pracownicy" zastępuje się wyrazami „pracownicy najemni lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek".

13. W art. 19 ust. 1 w wierszu pierwszym wyraz „pracownikowi" zastępuje się wyrazami „Pracownikowi najemnemu lub osobie prowadzącej działalność na własny rachunek" oraz w art. 19 ust. 2 akapit drugi w wierszu ósmym wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

14. W art. 20 w wierszu piątym wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „dana osoba".

15. W art. 21 ust. 1 wiersz pierwszy, w art. 21 ust. 2 akapit drugi wiersz drugi oraz w art. 21 ust. 4 wiersz pierwszy wyraz „ten pracownik" lub wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „ten pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek" lub „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek", jeśli istnieje taka potrzeba.

16. W art. 22:

a) w ust. 1 w wierszu pierwszym wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazem „pracownik lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 3 akapit pierwszy wiersz drugi wyraz „pracownika" zastępuje się wyrazami „pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek";

c) w ust. 3 akapit drugi wiersz trzeci oraz w ust. 3 lit. a) akapit drugi wiersz czwarty wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

d) w ust. 4 wiersz drugi wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

17. W art. 23 ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Właściwa instytucja Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na średnim wynagrodzeniu, określa takie średnie wynagrodzenie wyłącznie na podstawie stwierdzonych zarobków osiąganych w okresach ukończonych zgodnie z tym ustawodawstwem.

2. Właściwa instytucja Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na wynagrodzeniu standardowym, uwzględnia wyłącznie wynagrodzenie standardowe lub, gdzie stosowne, średnie wynagrodzenie standartowe w okresach ukończonych zgodnie z tym ustawodawstwem."

18. W art. 24 ust. 1

— w wierszu pierwszym wyraz „pracownikowi" zastępuje się wyrazami „pracownikowi najemnemu lub osobie prowadzącej działalność na własny rachunek",

— w wierszu szóstym wyraz „ten pracownik" zastępuje się wyrazami „ten pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

19. W art. 25:

a) w ust. 1 w wierszu pierwszym wyraz „bezrobotnemu" zastępuje się wyrazami „bezrobotnemu będącemu wcześniej pracownikiem najemnym lub osobą prowadzącą działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2 w wierszu pierwszym wyrazy „która była wcześniej zatrudniona oraz" dodaje się po wyrazach „bezrobotny w pełnym wymiarze".

20. W art. 26 ust. 1 w wierszu pierwszym wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

21. Artykuł 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Przepisy ogólne

1. Do celów art. 28, 28a, 29 oraz 31, emeryt lub rencista otrzymujący dwa lub więcej świadczeń na mocy ustawodawstwa jednego Państwa Członkowskiego, uznawany jest za emeryta lub rencistę uprawnionego do pobierania emerytury lub renty zgodnie z ustawodawstwem jednego Państwa Członkowskiego, w rozumieniu tych przepisów.

2. Artykuł 27-33 nie stosuje się w odniesieniu do emeryta lub rencisty ani członków jego rodziny, którzy mają prawo do świadczeń zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego w wyniku prowadzenia działalności zawodowej lub handlowej. W takim przypadku dana osoba jest, w myśl niniejszego rozdziału, uważana za pracownika najemnego lub osobę prowadzącą działalność na własny rachunek lub za członka rodziny pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek."

22. W art. 35:

a) ustępy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 2, wtedy, gdy ustawodawstwo państwa pobytu lub zamieszkania przewiduje kilka systemów ubezpieczenia na wypadek choroby lub macierzyństwa, przepisami stosowanymi zgodnie z art. 19, 21 ust. 1, 22, 25, 26, 28 ust. 1, 29 ust. 1 lub 31 są przepisy, które odnoszą się do pracowników fizycznych przemysłu stalowego. Jednakże tam, gdzie ustawodawstwo, o którym mowa, zawiera szczególny system dla pracowników kopalń i przedsiębiorstw podobnych, przepisy regulujące taki system stosuje się do tej grupy pracowników oraz członków ich rodzin pod warunkiem że instytucja w miejscu pobytu lub zamieszkania, do której składany jest wniosek, jest właściwa do zarządzania takim systemem.

2. Jeżeli ustawodawstwo państwa pobytu lub zamieszkania zawiera jeden lub więcej systemów szczególnych dla wszystkich lub większości kategorii zawodowych osób prowadzących działalność na własny rachunek, przyznający świadczenia mniej korzystne niż świadczenia przyznawane pracownikom najemnym, ustawodawstwem stosowanym w odniesieniu do osoby, o której mowa i do członków jej rodziny, zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) i ust. 2, art. 22 ust. 1 na mocy i) oraz ust. 3, art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 31 lit. a), jest to, które odnosi się do systemu lub systemów określonych przez rozporządzenie wykonawcze określone w art. 97:

a) jeśli we właściwym państwie dana osoba jest ubezpieczona zgodnie ze szczególnym systemem dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, który także przyznaje świadczenia rzeczowe mniej korzystne niż przyznawane pracownikom najemnym; lub

b) jeśli osoba otrzymująca jedno lub więcej świadczeń emerytalnych lub rentowych jest, zgodnie z ustawodawstwem w zakresie emerytur i rent właściwego Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, uprawniona do świadczeń rzeczowych przewidzianych przez szczególny system dla osób prowadzących działalność na własny rachunek i który także przyznaje świadczenia rzeczowe mniej korzystne niż przyznawane pracownikom najemnym.";

b) ust. 2 i 3 otrzymują odpowiednio oznaczenie ust. 3 i 4;

c) w nowym ust. 3 w wierszu czwartym wyraz „pracowników" zastępuje się wyrazami „pracowników najemnych lub osób prowadzących działalność na własny rachunek".

23. W nagłówku tytułu III rozdział 2 sekcja 1 wyraz „pracownicy" zastępuje się wyrazami „pracownicy najemni lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek".

24. W art. 37:

a) w ust. 1 w wierszu pierwszym wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2 w wierszu pierwszym wyrazy „załącznik III" zastępuje się wyrazami „załącznik IV".

25. a) artykuł 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego uzależnia przyznanie niektórych świadczeń od warunku dotyczącego spełnienia okresów ubezpieczenia wyłącznie w zawodzie, który podlega szczególnemu systemowi dla pracowników najemnych lub, w odpowiednim przypadku, w szczególnym rodzaju zatrudnienia, okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich uwzględnia się przy przyznawaniu tych świadczeń tylko, jeśli ukończone są zgodnie z odpowiednim systemem lub w razie niespełnienia tego warunku, w tym samym zawodzie albo w odpowiednim przypadku, w tym samym rodzaju zatrudnienia. Jeśli uwzględniając okresy w ten sposób ukończone, dana osoba nie spełnia warunków wymaganych do otrzymania tych świadczeń, okresy te są brane pod uwagę przy przyznawaniu świadczeń zgodnie z ogólnym systemem lub w razie niespełnienia tego warunku, zgodnie z systemem stosowanym wobec pracowników fizycznych lub umysłowych, odpowiednio.";

b) dodaje się ust. 3:

„3. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego uzależnia przyznanie pewnych świadczeń od okresów

ubezpieczenia ukończonych tylko w zawodzie podlegającym specjalnemu systemowi dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich zostają uwzględnione przy przyznawaniu świadczeń, tylko, jeśli ukończone są zgodnie z odpowiednim systemem lub, w razie niespełnienia tego warunku, w tym samym zawodzie.

Jeśli, uwzględniając okresy w ten sposób ukończone, dana osoba nie spełnia warunków do otrzymania tych świadczeń, okresy te zostają uwzględnione przy przyznawaniu świadczeń zgodnie z systemem powszechnym lub, w razie niespełnienia tego warunku, zgodnie z systemem stosowanym wobec pracowników fizycznych lub umysłowych, stosownie do tego, jak dalece ukończone one zostały zgodnie z systemem innym, niż wyżej wymieniony system i pod warunkiem że dana osoba została ubezpieczona zgodnie z systemem powszechnym lub, w razie niespełnienia tego warunku, zgodnie z systemem stosowanym wobec pracowników fizycznych lub umysłowych, odpowiednio."

26. Artykuł 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która nie jest uprawniona do świadczeń zgodnie z ust. 1, otrzyma świadczenia, do których jest uprawniona zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, przepisy art. 38."

27. W tytule III nagłówek sekcji 2 rozdział 2 wyraz „pracownicy" zastępuje się wyrazami „pracownicy najemni lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek".

28. W art. 40:

a) w ust. 1 wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2 wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek"; wyrazy „załącznik III" zastępuje się wyrazami „załącznik IV" w:

— wierszu trzecim,

— tiret pierwszym wiersz ostatni,

— tiret drugim wiersz ostatni;

c) w ust. 3 lit. a):

— w wierszu drugim wyrazy „załącznik III" zastępuje się wyrazami „załącznik IV",

— w wierszu piątym wyrazy „tam gdzie pracownik" zastępuje się wyrazami „tam gdzie pracownik lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

d) w ust. 4 wiersz ostatni wyrazy „załącznik IV" zastępuje się wyrazami „załącznik V".

29. W art. 41:

a) w ust. 1 wiersz drugi wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 1 lit. d) iii) wiersz ostatni wyrazy „załącznik III" zastępuje się wyrazami „załącznik IV";

c) w ust. 2 wiersz drugi wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

30. W art. 44:

a) w tytule wyraz „pracownika" zastępuje się wyrazami „pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek";

b) w ust. 1 wiersz pierwszy wyraz „pracownika" zastępuje się wyrazami „pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek";

c) w ust. 2 wiersz czwarty wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

31. W art. 45:

a) w nagłówku wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2:

— wiersz trzeci wyraz „tylko" dodaje się po słowie „spełniony",

— wiersz czwarty wyrazy „dla pracowników najemnych" dodaje się po wyrazach „systemie szczególnym";

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego uzależnia przyznanie niektórych świadczeń od okresów ubezpieczenia ukończonych tylko w zawodzie podlegającym specjalnemu systemowi dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich zostają uwzględnione przy przyznawaniu świadczeń tylko, jeśli są ukończone zgodnie z odpowiednim systemem lub, w razie niespełnienia tego warunku, w tym samym zawodzie.

Jeśli, uwzględniając okresy w ten sposób ukończone, dana osoba nie spełnia warunków do świadczeń, okresy te zostają uwzględnione przy przyznawaniu świadczeń zgodnie z systemem powszechnym lub, w razie niespełnienia tego warunku, zgodnie z systemem stosowanym wobec pracowników fizycznych lub umysłowych, odpowiednio, na tyle, na ile zostały one ukończone zgodnie z systemem innym, niż wyżej wymieniony system pod warunkiem że dana osoba została ubezpieczona zgodnie z systemem powszechnym lub, w razie niespełnienia tego warunku, zgodnie z systemem stosowanym wobec pracowników fizycznych lub umysłowych, odpowiednio.";

d) ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ust. 4 w następującym brzmieniu:

„4. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, które uzależnia przyznanie świadczeń od tego, czy pracownik najemny podlegający temu ustawodawstwu w chwili realizacji ryzyka, nie wymaga żadnych okresów ubezpieczenia do nabycia prawa ani do wyliczenia świadczeń, każdy pracownik, który przestał podlegać temu ustawodawstwu, jest, w celu stosowania przepisów niniejszego rozdziału, traktowany jakby ciągle podlegał temu ustawodawstwu w chwili realizacji ryzyka, o ile w tym czasie podlegał ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego lub, jeżeli to nie wystarczy, może wnioskować o świadczenia zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego. Jednakże ten ostatni warunek jest traktowany jakby był spełniony w przypadku określonym w art. 48 ust. 1.";

e) dodaje się ust. 5:

„5. Ustęp 4 stosuje się do osób prowadzących działalność na własny rachunek w celu określenia, czy warunki uprawnienia do renty rodzinnej zostały spełnione.

6. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, które uzależnia przyznanie świadczeń z tytułu inwalidztwa od tego, czy dana osoba podlega jego ustawodawstwu w czasie, w którym następuje realizacja odnośnego ryzyka, nie przewiduje wymogów co do długości okresów ubezpieczenia ani co do celów przyznawania, ani obliczenia świadczeń, każda osoba prowadząca działalność na własny rachunek, która nie podlega temu ustawodawstwu, do celów niniejszego rozdziału uważana jest za ciągle podlegającą mu w czasie, gdy dane następuje realizacja danego ryzyka, jeśli w tym czasie podlega ona ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego."

32. W art. 46:

a) akapit pierwszy wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2 wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

c) w ust. 2 lit. a) wiersz szósty wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

33. Artykuł 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wyliczenia teoretycznej wysokości, określonej w art. 46 ust. 2 lit. a) obowiązują następujące zasady:

a) instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń przeprowadzane jest na podstawie przeciętnego wynagrodzenia, przeciętnej składki lub przeciętnej podwyżki, lub na podstawie stosunku istniejącego, w okresach ubezpieczenia, między wynagrodzeniem brutto zainteresowanego, a średnią wynagrodzeń brutto wszystkich ubezpieczonych, z wyjątkiem praktykantów, ustala te średnie lub proporcjonalne wysokości jedynie na podstawie okresów ubezpieczenia ukończonych zgodnie z ustawodawstwem wymienionego Państwa lub wynagrodzenia brutto, uzyskanego przez zainteresowanego jedynie w tych okresach;

b) instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń przeprowadzane jest na podstawie wysokości wynagrodzenia, składek lub podwyżek, ustala wynagrodzenia, składki lub podwyżki, które należy uwzględnić z tytułu okresów ubezpieczenia ukończonych zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich, na podstawie średniej wynagrodzeń, składek lub podwyżek, stwierdzonej w okresach ubezpieczenia ukończonych z zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję;

c) jeżeli zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego świadczenia wyliczane są na podstawie przeciętnych zarobków lub kwoty zryczałtowanej, właściwa instytucja tego państwa powinna uznać przeciętne zarobki lub kwotę zryczałtowaną, uwzględnioną w odniesieniu do okresów ubezpieczenia lub zamieszkania zaliczonych zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, za równorzędną do przeciętnych zarobków lub kwoty zryczałtowanej, lub, w odpowiednim przypadku, średniej zarobków przeciętnych, lub kwoty zryczałtowanej odpowiadającej okresom ubezpieczenia zaliczonymi zgodnie z własnym ustawodawstwem;

d) instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń przeprowadzane jest, w odniesieniu do pewnych okresów, na podstawie wysokości wynagrodzeń, a w odniesieniu do innych okresów na podstawie wynagrodzenia lub kwoty zryczałtowanej, uwzględnia z tytułu okresów ubezpieczenia, ukończonych zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich, wynagrodzenia lub kwoty określone zgodnie z przepisami w lit. b) lub c), lub średnią tych wynagrodzeń i kwot, zależnie od przypadku; jeżeli w odniesieniu do wszystkich okresów ukończonych zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję, ustalenie wysokości świadczeń opiera się na wynagrodzeniu lub kwocie

zryczałtowanej, instytucja ta przyjmuje, że zarobek, jaki należy uwzględnić z tytułu okresów ubezpieczenia, ukończonych zgodnie z ustawodawstwem innych Państw Członkowskich, jest równy wynagrodzeniu fikcyjnemu, odpowiadającemu temu wynagrodzeniu lub kwocie zryczałtowanej."

34. W art. 52 wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

35. W art. 53 wiersz ostatni wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „dana osoba".

36. W art. 54 ust. 1 i 2 w pierwszych wierszach wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

37. W art. 55 ust. 1 wiersz pierwszy wyraz „Pracownik" zastępuje się wyrazami „Pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

38. Artykuł 58 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na średnich zarobkach, ustala to średnie wynagrodzenie wyłącznie na podstawie stwierdzonych zarobków osiąganych w okresach ubezpieczenia, ukończonych zgodnie z tym ustawodawstwem.

2. Instytucja właściwa Państwa Członkowskiego, którego ustawodawstwo przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na przeciętnym wynagrodzeniu, uwzględnia wyłącznie przeciętne zarobki, w odpowiednim przypadku, średnią przeciętnych zarobków, odpowiadającą okresom ubezpieczenia, spełnionym zgodnie z tym ustawodawstwem."

39. Artykuł 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku pogłębienia się choroby zawodowej, z powodu której pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek otrzymywała lub nadal otrzymuje świadczenie zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego, stosuje się następujące przepisy:

a) jeżeli zainteresowany od czasu, kiedy korzysta ze świadczeń, nie wykonywał z uwzględnieniem ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego pracy zawodowej, mogącej spowodować lub pogłębić daną chorobę, instytucja właściwa pierwszego państwa obowiązana jest ponosić koszty świadczeń, z uwzględnieniem pogłębienia się choroby zawodowej, zgodnie z przepisami stosowanych przez nią ustawodawstwa;

b) jeżeli zainteresowany od czasu kiedy korzysta ze świadczeń, wykonywał taką pracę z uwzględnieniem ustawodawstwa obowiązującego w innym Państwie Członkowskim, instytucja właściwa pierwszego Państwa Członkowskiego zobowiązana jest ponosić koszty świadczeń nie uwzględniając pogłębienia się choroby zawodowej, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem. Instytucja właściwa drugiego Państwa Członkowskiego przyznaje zainteresowanemu dodatek, którego wysokość jest równa różnicy między wysokością świadczeń należnych po pogłębieniu się choroby zawodowej, a wysokością tych świadczeń, które należałyby się przed pogłębieniem się choroby zawodowej, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, jeżeli dana choroba wystąpiła na terenie tego Państwa Członkowskiego z obowiązującym tam ustawodawstwem;

c) jeżeli w przypadku, określonym w lit. b) pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek cierpiący na sklerogenną pylicę płuc lub na inną chorobę, określoną, zgodnie z przepisami art. 57 ust. 4, nie ma prawa do świadczeń na podstawie ustawodawstwa drugiego Państwa Członkowskiego, instytucja właściwa pierwszego państwa jest obowiązana do udzielania świadczeń, z uwzględnieniem pogłębienia się choroby zawodowej, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem. Jednakże instytucja właściwa drugiego Państwa Członkowskiego ponosi ciężar różnicy między wysokością świadczeń pieniężnych, w tym również rent należnych od instytucji właściwej pierwszego Państwa Członkowskiego, z uwzględnieniem pogłębienia się choroby zawodowej, a wysokością świadczeń, które były należne przed pogłębieniem się choroby zawodowej."

40. W art. 61 ust. 1 wiersz trzeci wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „dana osoba".

41. W art. 62 ust. 1 wiersz trzeci wyraz „pracownicy" zastępuje się wyrazami „pracownicy najemni lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek".

42. W art. 65 ust. 1 wiersz pierwszy wyrazy, „kiedy pracownik" zastępuje się wyrazami, „kiedy pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

43. W art. 67 ust. 1 i 2 wyrazy „ukończone zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego" zastępuje się wyrazami „ukończone jako pracownik najemny zatrudniony zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego."

44. W art. 69 ust. 1 wiersz pierwszy wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

45. W art. 70 ust. 1 akapit drugi, wiersz drugi wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek".

46. W art. 71 ust. 1:

a) wiersz pierwszy wyrazy „bezrobotny, który" zastępuje się wyrazami „bezrobotny, który był poprzednio pracownikiem najemnym oraz który";

b) lit. b) i) wiersz pierwszy oraz lit. b) ii) wiersz pierwszy słowo „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

c) lit. b) ii) wiersz jedenasty wyrazy „taki pracownik" zastępuje się wyrazami „taki pracownik najemny".

47. W tytule III:

a) tytuł rozdziału VII otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADCZENIA RODZINNE I ZASIŁKI RODZINNE";

b) tytuł sekcji 1 rozdział VII otrzymuje brzmienie: „Przepisy wspólne dla świadczeń dla pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz bezrobotnych";

c) w tytule sekcji 2 rozdziału VII wyrazy „Pracownicy i bezrobotni" zastępuje się wyrazami „Pracownicy najemni i bezrobotni".

48. Tytuł art. 72 otrzymuje brzmienie: „Sumowanie okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek" oraz w samym artykule, wyrazy „okresy ubezpieczenia lub okresy zatrudnienia" zastępuje się wyrazami „okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek".

49. W art. 73:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Pracownicy najemni";

b) w ust. 1 i 2 wiersz pierwszy oraz w ust. 2 wiersz szósty wyraz „pracownik" zastępuje się wyrazami „pracownik najemny";

c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednakże pracownik najemny podlegający francuskiemu ustawodawstwu na podstawie art. 14 ust. 1, jest uprawniony do świadczeń rodzinnych przewidzianych w załączniku VI, uwzględniając członków rodziny, którzy towarzyszą mu na terytorium Państwa Członkowskiego, na którym pracuje."

50. W art. 74 ust. 1 wiersz pierwszy i art. 74 ust. 2 wyrazy „bezrobotny, korzystający" zastępuje się wyrazami „bezrobotny, który był poprzednio pracownikiem najemnym i który korzysta".

51. W art. 75:

a) ustęp 1 lit. a) wiersz czwarty wyrazy „ten pracownik" zastępuje się wyrazami „ten pracownik najemny" oraz, w wierszu siódmym wyrazy „bezrobotny pracownik" zastępuje się wyrazem „bezrobotny";

b) w ust. 2 lit. b) wiersz drugi, słowa „temu pracownikowi" zastępuje się słowami „temu pracownikowi najemnemu".

52. W art. 78:

a) w ust. 2 lit. a) i b) w pierwszych wierszach wyrazy „zmarły pracownik" zastępuje się wyrazem „zmarły pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek";

b) w ust. 2 lit. b) ii) wiersz trzeci wyrazy „zmarły pracownik" zastępuje się wyrazem „zmarły".

53. W art. 79:

a) ustęp 1:

— skreśla się wyraz „pracownik" w akapicie pierwszym wiersz szósty,

— do akapitu drugiego wiersz czwarty dodaje się wyrazy „praca na własny rachunek" między słowa „zatrudnienia" oraz „lub zamieszkania";

b) w ust. 2 wiersz ostatni słowo „pracownik" zastępuje się wyrazami „emeryt lub rencista, lub zmarły";

c) w ust. 3 wiersz ostatni wyraz „pracownika" zastępuje się wyrazami „pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek".

54. W art. 89 wyrazy „załączniku V" zastępuje się wyrazami „załączniku VI".

55. W art. 93 ust. 2 akapit pierwszy wiersz szósty wyrazy „lub ich pracowników" zastępuje się wyrazami „lub osób przez nich zatrudnionych". W akapicie drugim wiersz trzeci wyrazy „lub jego pracowników" zastępuje się wyrazami „lub osób przez niego zatrudnionych".

56. Załączniki poprzednio oznaczone numerami I–V otrzymują oznaczenia załączników II–VI oraz dodaje się następujące załączniki:

„ZAŁĄCZNIK I

OSOBY OBJĘTE ROZPORZĄDZENIEM

I. **Pracownicy najemni i/lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek**

(Artykuł 1 lit. a) ii) i iii) tego rozporządzenia)

A. BELGIA

Nie dotyczy.

B. DANIA

1. Każda osoba, która ze względu na wykonywanie działalności w charakterze pracownika najemnego podlega ustawodawstwu dotyczącemu wypadków przy pracy oraz chorób zawodowych, uznana zostaje za pracownika najemnego w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzenia.

2. Każda osoba, która zgodnie z ustawą o dziennych świadczeniach pieniężnych z tytułu choroby lub macierzyństwa, jest uprawniona do takich świadczeń na podstawie uzyskanych dochodów innych niż wynagrodzenie lub miesięczna pensja, uznana zostaje za osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w znaczeniu art. 1 lit. a) ii) tego rozporządzenia.

C. NIEMCY

Jeśli instytucja właściwa do udzielania świadczeń rodzinnych zgodnie z tytułem III rozdział 7 tego rozporządzenia jest instytucją niemiecką, wtedy w znaczeniu art. 1 lit. a) ii) tego rozporządzenia:

a) »pracownik najemny« oznacza każdą osobę ubezpieczoną obowiązkowo na wypadek bezrobocia lub osobę, która, w związku z takim ubezpieczeniem, otrzymuje świadczenia pieniężne na podstawie ubezpieczenia zdrowotnego lub porównywalnego świadczenia;

b) »osoba prowadząca działalność na własny rachunek« oznacza każdą osobę prowadzącą samodzielną działalność gospodarczą, która jest zobowiązana:

— przystąpić do lub płacić składki na fundusz ubezpieczenia emerytalnego w ramach systemu dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, lub

— przystąpić do systemu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia emerytalno-rentowego.

D. FRANCJA

Nie dotyczy.

E. GRECJA

1. Osoby ubezpieczone zgodnie z systemem OGA, wykonujące pracę wyłącznie jako pracownicy najemni lub podlegają albo podlegały ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego, i które wskutek tego są lub były »pracownikami« w znaczeniu art. 1 lit. a) tego rozporządzenia, uważane są za pracowników w rozumieniu art. 1 lit. a) iii) rozporządzenia.

2. Do celach przyznania państwowych zasiłków rodzinnych osoby, o których mowa w art. 1 lit. a) i) oraz iii) rozporządzenia, uważane są za pracowników w znaczeniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzenia.

F. IRLANDIA

1. Każda osoba, która jest ubezpieczona obowiązkowo lub dobrowolnie zgodnie z przepisami sekcji 5 i 37) Ustawy o opiece społecznej (tekst jednolity) z1981 r., uważana jest za pracownika najemnego w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzenia.

2. Każda osoba wykonująca działalność zawodową lub handlową bez umowy o pracę, lub która przeszła na emeryturę po takiej działalności, uznana zostaje za osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzenia. W zakresie świadczeń rzeczowych z tytułu choroby, dana osoba musi być także uprawniona do takich świadczeń zgodnie z sekcją 45 lub sekcją 46 Aktu o zdrowiu z 1970 r.

G. WŁOCHY

Nie dotyczy.

H. LUKSEMBURG

Nie dotyczy.

I. NIDERLANDY

Każda osoba wykonująca działalność lub podejmująca zatrudnienie bez umowy o pracę uznana zostaje za osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w znaczeniu art. 1 lit. a) ii) tego rozporządzenia.

J. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Każda osoba, która jest zatrudniona za wynagrodzeniem lub pracuje na własny rachunek w znaczeniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa lub ustawodawstwa Irlandii Północnej, uznawana jest odpowiednio za pracownika najemnego lub osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) rozporządzenia. Każda osoba, na rzecz której składki płacone są jako dla pracownika najemnego lub »osoby prowadzącej działalność na własny rachunek«, zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru zostaje uznana odpowiednio za pracownika najemnego lub osobę prowadzącą działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. a) ii) tego rozporządzenia.

II. **Członkowie rodziny**

(Artykuł 1 lit. f), zdanie drugie tego rozporządzenia)

A. BELGIA

Nie dotyczy.

B. DANIA

W celu określenia uprawnień do świadczeń rzeczowych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a) oraz art. 31 rozporządzenia, »członek rodziny« oznacza każdą osobę uznaną za członka rodziny zgodnie z Ustawą o publicznej służbie zdrowia.

C. NIEMCY

Nie dotyczy.

D. FRANCJA

Nie dotyczy.

E. GRECJA

Nie dotyczy.

F. IRLANDIA

W celu określenia uprawnień do świadczeń rzeczowych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a) oraz art. 31 tego rozporządzenia, »członek rodziny« oznacza każdą osobę uznaną za zależną od pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek do celów Ustaw o zdrowiu od 1947 r. do 1970 r.

G. WŁOCHY

Nie dotyczy.

H. LUKSEMBURG

Nie dotyczy.

I. NIDERLANDY

Nie dotyczy.

J. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

W celu ustalenia uprawnień do świadczeń rzeczowych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a) oraz art. 31 rozporządzenia, wyrazy »członek rodziny« oznaczają:

a) w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo Irlandii Północnej, każdą osobę uważaną za zależną w znaczeniu Ustawy o zabezpieczeniu społecznym z 1975 r. lub, co może mieć miejsce, Ustawy o zabezpieczeniu socjalnym z 1975 r. (Irlandia Północna); oraz

b) w odniesieniu do ustawodawstwa Gibraltaru, każdą osobę uważaną za zależną w znaczeniu Ustawy o systemie grupowych usług medycznych z 1973 r.

57. W załączniku II:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„*ZAŁĄCZNIK II*

(Artykuł 1 lit. u) tego rozporządzenia)

I. Specjalne zasiłki porodowe wyłączone z zakresu obowiązywania rozporządzenia zgodnie z art. 1 lit. u)”

b) dodaje się, co następuje:

„II. **Specjalne systemy dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, do których, zgodnie z drugim akapitem art. 1 lit. j), nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia art. 1 lit. j) akapit drugi.**

A. BELGIA

Nie dotyczy.

B. DANIA

Nie dotyczy.

C. NIEMCY

Instytucje ubezpieczeń i opieki społecznej (Versicherungs- und Versorgungswerke) dla lekarzy, dentystów, lekarzy weterynarii, farmaceutów, adwokatów oraz radców prawnych, rzeczników patentowych (Patentanwälte), notariuszy, audytorów (Wirtschaftprüfer), konsultantów i doradców podatkowych (Steuerbevollmächtigte), pilotów morskich (Seelotsen) oraz architektów, utworzone zgodnie z ustawodawstwem landów (Länder), oraz inne instytucje ubezpieczeń i opieki społecznej, w szczególności fundusze opieki społecznej (Fürsorgeeinrichtungen) oraz systemy do podziału wynagrodzeń (erweiterte Honorarverteilung).

D. FRANCJA

1. Osoby prowadzące działalność na własny rachunek poza strefą rolniczą:

   a) Dodatkowe systemy ubezpieczeń emerytalnych i na wypadek oraz inwalidztwa oraz systemy ubezpieczeń na wypadek śmierci dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, tak jak wymienione są w art. L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 oraz L 683-1 kodeksu zabezpieczenia społecznego;

   b) Dodatkowe świadczenia, określone w art. 9 ustawy nr 66509 z dnia 12 lipca 1966 r.

2. Osoby prowadzące działalność na własny rachunek w rolnictwie:

   Typy ubezpieczenia określone w art. 1049 oraz 1234.19 kodeksu rolnego, dotyczące, z jednej strony, chorób, macierzyństwa oraz starości oraz, z drugiej strony, wypadków przy pracy i chorób zawodowych osób prowadzących działalność na własny rachunek w rolnictwie.

E. GRECJA

Nie dotyczy.

F. IRLANDIA

Nie dotyczy.

G. WŁOCHY

Nie dotyczy.

H. LUKSEMBURG

Nie dotyczy.

I. NIDERLANDY

Nie dotyczy.

J. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Nie dotyczy.”

58. W załączniku III części A pkt 7, BELGIA–LUKSEMBURG, otrzymuje oznaczenie lit. a) oraz dodaje się, co następuje:

„b) Wymiana listów z dnia 10 i 12 lipca 1968 r. dotycząca osób prowadzących działalność na własny rachunek.”

59. W załączniku IV:

a) punkt A otrzymuje brzmienie:

„A. BELGIA

Ustawodawstwo odnoszące się do powszechnego systemu ubezpieczeń na wypadek inwalidztwa, do specjalnego systemu ubezpieczeń na wypadek inwalidztwa górników oraz do specjalnego systemu dla marynarzy we flocie handlowej oraz ustawodawstwo dotyczące ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy dla osób prowadzących działalność na własny rachunek."

b) punkt D otrzymuje brzmienie:

„D. FRANCJA

1. Pracownicy najemni

Całość ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, z wyjątkiem ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w systemie zabezpieczenia społecznego górników.

2. Osoby prowadzące działalność na własny rachunek

Ustawodawstwo dotyczące na wypadek inwalidztwa dla osób prowadzących działalność na własny rachunek."

60. Załącznik VI otrzymuje brzmienie

„*ZAŁĄCZNIK VI*

(Artykuł 89 rozporządzenia)

Szczególne warunki stosowania ustawodawstw niektórych Państw Członkowskich

A. BELGIA

1. Osoby, których uprawnienia do świadczeń z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby wynikają z przepisów belgijskiego obowiązkowego systemu chorobowego i inwalidzkiego, stosowanego wobec osób prowadzących działalność na własny rachunek, kwalifikują się odpowiednio do przepisów tytułu III, rozdział 1, rozporządzenia włączając art. 35 ust. 1 zgodnie z następującymi warunkami:

a) w przypadku, w którym tymczasowo zamieszkują na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Belgia, osoby te uprawnione są do:

i) świadczeń rzeczowych określonych zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego, które tymczasowo zamieszkują w związku z opieką szpitalną;

ii) zwrotu kwot w związku z innymi rodzajami świadczeń określonych zgodnie z systemem belgijskim przez właściwą instytucję belgijską, o stawce określonej zgodnie z ustawodawstwem państwa tymczasowego zamieszkania;

b) w przypadku gdy zamieszkują terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Belgia, dane osoby uprawnione są do świadczeń rzeczowych zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego zamieszkania pod warunkiem że opłacą właściwej instytucji belgijskiej właściwą dodatkową składkę, określoną zgodnie z przepisami belgijskimi.

2. W celu stosowania przepisów rozdziału 7 i 8 tytułu III rozporządzenia właściwej instytucji belgijskiej, dziecko uznane zostaje za wychowane w Państwie Członkowskim, na którego terenie zamieszkuje.

3. W celu stosowania przepisów art. 46 ust. 2 rozporządzenia, okresy ubezpieczenia w razie starości, ukończone zgodnie z belgijskimi ustawodawstwem do dnia 1 stycznia 1945 r. uważa się za okresy ubezpieczenia ukończonego zgodnie belgijskimi ustawodawstwem dotyczącymi powszechnego systemu ubezpieczeń w razie inwalidztwa i systemu dla marynarzy.

4. W stosowaniu art. 40 ust. 3 lit. a) ii) uwzględnia się tylko okresy, podczas których dany pracownik lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek nie była w stanie pracować w rozumieniu belgijskich ustawodawstwa.

5. Do celów art. 46 ust. 2 rozporządzenia, okresy ubezpieczenia w razie starości ukończonego przez osoby prowadzące działalność na własny rachunek zgodnie z belgijskimi ustawodawstwem, przed wejściem w życie ustawodawstwa dotyczących niezdolności do pracy osób prowadzących działalność na własny rachunek, uznane zostają jako okresy wymagane zgodnie z tymi ostatnimi ustawodawstwem.

6. W celu ustalenia, czy wymagania ustanowione przez belgijskie ustawodawstwo w odniesieniu do uprawnień do świadczeń w razie bezrobocia są spełnione, uwzględnione zostaną dni akceptowane jako równorzędne w rozumieniu ustawodawstwa, o których mowa, tylko na tyle, na ile poprzedzające je dni przepracowane były dniami zatrudnienia za wynagrodzeniem.

B. DANIA

1. Ukończone okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek w Państwie Członkowskim innym niż Dania, uwzględnia się przy przystąpieniu do licencjonowanego funduszu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia w ten sam sposób, jakby były okresami zatrudnienia lub okresami prowadzenia działalności na własny rachunek.

2. Pracownicy, osoby prowadzące działalność na własny rachunek, osoby ubiegające się o emeryturę lub rentę oraz emeryci i renciści, oraz członkowie ich rodzin, określone w art. 19, 22 ust. 1 i 3, 25 ust. 1 i 3, 26 ust. 1, 28a, 29 i 31 rozporządzenia, zamieszkujący lub przebywający w Danii, uprawnieni są do świadczeń rzeczowych na tych samych zasadach, jak te określone przez duńskie ustawodawstwo dla osób, których dochód nie przekracza poziomu wskazanego w art. 3 ustawy nr 311 z dnia 19 czerwca 1971 r. dotyczącej publicznej służby zdrowia, gdzie koszt świadczeń, o których mowa, poniesiony zostanie przez instytucje Państwa Członkowskiego innego niż Dania.

3. Przepisów art. 1 ust. 1 nr 2 ustawy o emeryturach, art. 1 ust. 1 nr 2 ustawy o rentach inwalidzkich oraz art. 2 ust. 1 nr 2 ustawy o rentach wdowich oraz zasiłkach stosuje się w odniesieniu do pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, lub do pozostałych przy życiu członków ich rodzin, zamieszkujących na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania.

4. Przepisy duńskiego ustawodawstwa dotyczącego emerytur oraz rent wdowich stosuje się do wdów po pracownikach najemnych lub osobach prowadzących działalność na własny rachunek podlegających duńskiemu ustawodawstwu nawet, jeśli wdowa nie zamieszkuje w Danii.

5. Warunki tego rozporządzenia są stosowane bez uszczerbku dla przepisów tymczasowych zgodnie z duńską ustawą z dnia 7 czerwca 1972 r. o uprawnieniach do emerytur i rent obywateli duńskich, którzy rzeczywiście zamieszkiwali w Danii przez określony okres bezpośrednio poprzedzający datę złożenia wniosku. Jednakże emerytura lub renta zostaje przyznana zgodnie z warunkami ustalonymi dla obywateli Danii obywatelom innych Państw Członkowskich, którzy rzeczywiście zamieszkiwali w Danii przez okres bezpośrednio poprzedzający datę złożenia wniosku.

6. a) Okresy, podczas których pracownik przygraniczny, zamieszkujący na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania, prowadził swoją działalność zawodową lub handlową w Danii, zostają uznane jako okresy zamieszkiwania do celów duńskich ustawodawstwa. To samo dotyczy okresów, podczas których pracownik przygraniczny jest skierowany do lub świadczy usługi w Państwie Członkowskim innym niż Dania.

b) Okresy, podczas których pracownik sezonowy, zamieszkujący na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania, wykonywał zajęcie w Danii, zostają uznane jako okresy zamieszkania do celów duńskiego ustawodawstwa. To samo stosuje się do okresów, podczas których pracownik sezonowy jest skierowany na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Dania.

7. W celu ustalenia, czy warunki prawa do świadczeń macierzyńskich określone w rozdział 12 ustawyo dziennych świadczeniach rzeczowych z tytułu choroby lub macierzyństwa są spełnione w przypadku gdy dana osoba nie podlegała duńskiemu ustawodawstwu przez cały okres, określony w art. 34 ust. 1 lub 2 wspomnianej ustawy:

a) należy uwzględnić okresy ubezpieczenia ukończone, gdzie stosowne, zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego innego niż Dania, podczas okresów referencyjnych, o których mowa, w czasie których dana osoba nie podlegała duńskiemu ustawodawstwu, tak jakby te okresy podlegały temu ostatniemu ustawodawstwu; oraz

b) dana osoba uważana jest za pobierającą podczas uwzględnionych okresów średnie wynagrodzenie równe średniemu wynagrodzeniu z potwierdzoną wypłatą podczas okresów ukończonych zgodnie z duńskim ustawodawstwem w okresie referencyjnym, o którym mowa.

8. Do celów stosowania art. 12 ust. 2 rozporządzenia do duńskiego ustawodawstwa emerytury lub renty z tytułu inwalidztwa, starości oraz wdowieństwa uznaje się za świadczenia tego samego rodzaju.

9. Do celów stosowania art. 67 rozporządzenia, świadczenia zasiłki dla bezrobotnych dla osób prowadzących działalność na własny rachunek w Danii zostają wyliczane zgodnie z duńskimi ustawodawstwem.

C. NIEMCY

1. a) Jeżeli ustawodawstwo niemieckie w dziedzinie ubezpieczenia wypadkowego już o tym nie decyduje, instytucje niemieckie wypłacają również odszkodowania, zgodnie z tymi ustawodawstwem, za wypadki przy pracy (i choroby zawodowe), jakie miały miejsce w Alzacji — Lotaryngii przed dniem 1 stycznia 1919 r., których nie przejęły instytucje francuskie na podstawie decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 21 czerwca 1921 r. (Reichsgesetzblatt, str. 1289), o ile ofiara albo osoby pozostałe przy życiu po jej śmierci zamieszkują na terytorium Państwa Członkowskiego;

b) Przepisy art. 10 rozporządzenia nie naruszają przepisów, na podstawie których wypadki (i choroby zawodowe), które nastąpiły poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec, a także okresy ukończone poza tym terytorium, nie powodują albo powodują tylko w pewnych warunkach, wypłatę świadczeń, jeśli uprawnieni zamieszkują poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

2. a) W celu ustalenia, czy okresy uznane przez niemieckie ustawodawstwo za okresy przerwy (Ausfallzeiten) albo okresy uzupełniające (Zurechnungszeiten) powinny zostać uwzględnione jako takie, obowiązkowe składki wpłacone na podstawie ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego i przystąpienie do ubezpieczenia rentowego innego Państwa Członkowskiego, są zrównane ze składkami obowiązkowymi zapłaconymi na podstawie niemieckiego ustawodawstwa i po przystąpieniu do niemieckiego ubezpieczenia rentowego. Niniejszy przepisu nie stosuje się do ubezpieczeń emerytalnych dla rolników z Republiki Federalnej Niemiec lub w odpowiednich specjalnych systemach w innych Państwach Członkowskich.

Przy sumowaniu liczby miesięcy kalendarzowych, jakie upłynęły między przystąpieniem do ubezpieczenia a realizacją ryzyka, okresów zaliczonych na podstawie ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego, które są zawarte między tymi dwiema datami, nie uwzględnia się, tak jak i okresów, w czasie których zainteresowany korzystał z renty albo emerytury;

b) przepisów lit. a) nie stosuje się do przeciętnych okresów przerwy (pauschale Ausfallzeit). Jest ona określona wyłącznie w zależności od okresów ubezpieczenia ukończonych w Niemczech;

c) uwzględniając okres dodatkowy (Zurechnungszeit) na podstawie niemieckiego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczenia emerytalno-rentowego pracowników kopalń jest, poza tym, uzależnione od warunku, że ostatnia składka zapłacona na podstawie niemieckiego ustawodawstwa została zapłacona na ubezpieczenie emerytalno-rentowe pracowników kopalń;

d) przy uwzględnianiu niemieckich okresów zastępczych (Ersatzzeiten) stosuje się wyłącznie niemieckie ustawodawstwo;

e) w drodze odstępstwa od przepisu ustanowionego w lit. d), do osób, które przystąpiły do niemieckiego ubezpieczenia emerytalno-rentowego i które w okresie od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia 31 lipca 1963 r. zamieszkiwały na terytoriach niemieckich pozostających pod zarządem niderlandzkim, ma zastosowanie następujący przepis; w celu uwzględnienia niemieckich okresów zastępczych (Ersatzzeiten), w rozumieniu art. 1251 ust. 2 niemieckiej ustawy o zabezpieczeniu społecznym (RVO) lub przepisów równorzędnych, zapłata składki w niderlandzkim systemie ubezpieczenia w tym okresie jest powiązana z wykonywaniem pracy lub działalności, podlegającej ubezpieczeniu obowiązkowemu w rozumieniu niemieckiego ustawodawstwa.

3. Jeśli chodzi o wpłaty, jakich należy dokonać do niemieckich kas ubezpieczenia na wypadek choroby, obowiązek zapłaty składek, określony w art. 26 ust. 2 rozporządzenia, jest zawieszony aż do podjęcia decyzji dotyczącej wniosku o przyznanie emerytury lub renty.

4. W celu określenia, czy dziecko będzie korzystało z renty sierocej, fakt korzystania z jednego ze świadczeń wymienionych w art. 78 lub innego świadczenia rodzinnego przyznanego na podstawie francuskiego ustawodawstwa małoletniemu dziecku zamieszkującemu we Francji, jest związany z faktem korzystania z renty sierocej na podstawie niemieckiego ustawodawstwa.

5. Jeśli stosowanie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń późniejszych w zakresie zabezpieczenia społecznego powoduje powstanie dodatkowych kosztów dla instytucji ubezpieczeń na wypadek choroby koszty te mogą być w całości lub częściowo zwrócone. Stowarzyszenie federalne regionalnych kas chorych, jako instytucja integrująca (ubezpieczenie na wypadek choroby) decyduje o tym zwrocie poprzez porozumienie z innymi centralnymi federacjami kas chorych.

Środki niezbędne do realizacji zwrotu są dostarczane z tytułu podatków nałożonych na całość ubezpieczeń na wypadek choroby, proporcjonalnie do średniej liczby członków w roku poprzednim, włącznie z emeryturami.

6. Do celów rozporządzenia, zapłata ryczałtowa za przebieg leczenia w przypadku porodu, przyznana zgodnie z niemieckim ustawodawstwem osobom ubezpieczonym płci żeńskiej oraz członkom rodzin osób ubezpieczonych, uznawana jest za świadczenie rzeczowe.

7. Artykuł 1233 kodeksu ubezpieczeń (RVO) oraz art. 10 ustawy o ubezpieczeniach personelu biurowego (AVG), zmienione ustawą o reformie emerytur i rent z dnia 16 października 1972 r., regulującą ubezpieczenia dobrowolne zgodnie z niemieckimi systemami ubezpieczeń emerytalno-rentowych, stosuje się do obywateli innych Państw Członkowskich oraz do osób nieposiadających obywatelstwa oraz uchodźców zamieszkujących terytorium innych Państw Członkowskich zgodnie z następującymi zasadami.

Jeżeli ogólne warunki są spełnione, dobrowolne składki do systemu niemieckiego ubezpieczenia emerytalno-rentowego mogą być płacone:

a) jeśli dana osoba zamieszkuje lub przebywa na terytorium Republiki Federalnej Niemiec;

b) jeśli dana osoba posiada zamieszkuje lub przebywa na terytorium innego Państwa Członkowskiego oraz kiedykolwiek wcześniej należała obowiązkowo lub dobrowolnie do systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych;

c) jeśli dana osoba jest obywatelem innego Państwa Członkowskiego, zamieszkuje lub przebywa na terytorium państwa trzeciego oraz płaciła składki na niemieckie ubezpieczenie emerytalno-rentowe przez okres co najmniej 60 miesięcy, kwalifikowała się do dobrowolnego ubezpieczenia zgodnie z przepisami przejściowymi, które poprzednio obowiązywały oraz nie jest obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczona zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego.

8. Rozporządzenie nie ma wpływu na art. 51a ust. 2 ustawy o reformie emerytur i rent dla pracowników fizycznych (ArVNG) lub art. 49a ust. 2 ustawy o reformie emerytur i rent pracowników biurowych (AnVNG), zmienionej ustawą o reformie emerytur i rent z dnia 16 października 1972 r. Osoby, które zgodnie z ust. 8 lit. b) i c) mogą przystąpić do dobrowolnego ubezpieczenia, mogą płacić składki tylko za okresy, za które nie wpłaciły jeszcze składek zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego.

9. Jeżeli koszty świadczeń rzeczowych, przyznawane przez niemieckie instytucje miejsca zamieszkania emerytom i rencistom lub członkom ich rodzin, którzy ubezpieczeni są we właściwych instytucjach innych Państw Członkowskich, muszą zostać zwrócone na podstawie miesięcznych ryczałtów, takie koszty, w celu finansowego wyrównania między niemieckimi instytucjami właściwymi w sprawach ubezpieczeń na wypadek choroby dla emerytów i rencistów, traktowane są jako wydatki na niemiecki system ubezpieczenia zdrowotnego dla emerytów i rencistów. Ryczałty zwracane niemieckim instytucjom miejsca zamieszkania przez właściwe instytucje innych Państw Członkowskich uznaje się jako przychody, które muszą być uwzględnione w wyżej wymienionym finansowym wyrównaniu.

10. W przypadku osób prowadzących działalność na własny rachunek, przyznanie pomocy dla bezrobotnych (Arbeitslosenhilfe) uzależnione jest od tego, czy dana osoba przed zarejestrowaniem się jako bezrobotna pracowała, przez co najmniej rok, głównie prowadząc działalność na własny rachunek na terytorium Republiki Federalnej Niemiec i czy nie odeszła z pracy tymczasowo.

11. Okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, zgodnie ze specjalnym systemem ubezpieczeń emerytalnych dla rolników lub, jeśli nie istnieje taki system, zgodnie z powszechnym systemem jako rolnicy, uwzględnia się, aby spełnić warunki minimalnego okresu ubezpieczenia wymaganego dla takiej osoby, aby była uprawniona do składek w znaczeniu art. 27 prawa o emeryturach dla rolników (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte — GAL), zawsze pod warunkiem że:

a) deklaracja, na której opiera się zobowiązanie do płacenia składek, zostanie złożona w przypisanym jej czasie; oraz

b) przed złożeniem deklaracji dana osoba będzie ostatecznie upoważniona do składek zgodnie z systemem ubezpieczeń emerytalnych dla rolników na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

12. Okresy ubezpieczenia obowiązkowego ukończone zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego albo zgodnie ze specjalnym systemem dla rzemieślników lub, jeśli nie istnieje taki program, zgodnie z systemem dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, lub zgodnie z powszechnym systemem, obliczane są na podstawie wypełnienia 216 miesięcy obowiązkowego ubezpieczenia wymaganego do ustalenia prawa do dobrowolnego wycofania się z systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych dla rzemieślników.

D. FRANCJA

1. a) Zasiłek dla starszych pracowników najemnych wraz z zasiłkiem dla osób starszych prowadzących działalność na własny rachunek oraz zasiłek pielęgnacyjny dla rolników przyznaje się zgodnie z warunkami ustalonymi dla francuskich pracowników przez francuskie ustawodawstwo, dla wszystkich pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, będących obywatelami innych Państw Członkowskich oraz które w czasie zgłaszania wniosków zamieszkują na terytorium Francji.

b) To samo stosuję się do uchodźców oraz bezpaństwowców.

c) Przepisy rozporządzenia nie naruszają francuskiego ustawodawstwa, na podstawie którego w celu uzyskania prawa do zasiłku dla dawnych pracowników najemnych, uwzględnia się wyłącznie okresy zatrudnienia lub okresy równorzędne lub odpowiednio, okresy przepracowane w charakterze osoby prowadzącej działalność na własny rachunek na terytorium departamentów europejskich i departamentów zamorskich (Gwadelupa, Gujana, Martynika i wyspa Reunion) Republiki Francuskiej.

2. Zasiłek specjalny i odszkodowanie kumulujące się, przewidziane przez szczególne ustawodawstwo zabezpieczenia społecznego w kopalniach, są wypłacane tylko pracownikom zatrudnionym w kopalniach francuskich.

3. Ustawę nr 65-555 z dnia 10 lipca 1965 r., przyznającą obywatelom francuskim, wykonującym lub tym, którzy wykonywali za granicą działalność zawodową lub handlową, prawo do przystąpienia do systemu dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego, stosuje się wobec obywateli innych Państw Członkowskich w następujących warunkach:

— działalność zawodowa lub handlowa, będąca podstawą do dobrowolnego ubezpieczenia zgodnie z systemem francuskim, nie powinna być lub nie powinna była być prowadzona ani na terytorium Francji ani na terytorium Państwa Członkowskiego, którego pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek jest obywatelem,

— pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek musi posiadać dowody podczas zgłaszania wniosków, albo, że zamieszkiwała we Francji przez ostatnie 10 lat kolejnych lub też nie, albo, że stale podlegała francuskiemu ustawodawstwu na zasadach obowiązkowych lub fakultatywnych przez ten sam okres.

4. W rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia pojęcie »świadczenia rodzinne« obejmuje:

a) zasiłki dla kobiet w ciąży, przewidziane w art. L 516 kodeksu zabezpieczenia społecznego;

b) zasiłki rodzinne przewidziane w art. L 524 i L 531 kodeksu zabezpieczenia społecznego;

c) odszkodowanie wyrównawcze do proporcjonalnego podatku dochodowego, przewidziane w art. L 532 Kodeksu ubezpieczenia społecznego.

Jednakże świadczenie to może być wypłacone tylko wtedy, kiedy wynagrodzenie otrzymywane z powodu rozłąki podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym we Francji;

d) dodatek na niepracującego współmałżonka przewidziany w art. L 533 Kodeksu ubezpieczenia społecznego.

5. Do obliczenia teoretycznej kwoty, określonej w art. 46 ust. 2 lit. a) rozporządzenia, w systemach, w których emerytury wyliczane są na podstawie wskaźników emerytury, właściwa instytucja uwzględnia, w odniesieniu do każdego roku ubezpieczenia ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, liczbę wskaźników emerytury otrzymaną przez podzielenie liczby wskaźników emerytury otrzymanych zgodnie z ustawodawstwem, które stosuje, przez liczbę lat odpowiadających tym wskaźnikom.

E. GRECJA

1. Nie naruszając przepisów załącznika I sekcja I część E pkt 1, art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenie stosuje się do osób ubezpieczonych w systemie OGA, których stan zdrowia wymaga natychmiastowej opieki przed rozpoczęciem zatrudnienia, i które przyjechały podjąć prace w Państwie Członkowskim innym niż Grecja.

2. Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia nie narusza przepisów art. 2 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 4577/66, na podstawie których wypłata emerytur i rent przyznanych przez IKA osobom posiadającym greckie obywatelstwo lub pochodzącym z Egiptu, lub Turcji zostaje zawieszona, jeśli emeryt lub rencista zamieszkuje za granicą bez uzasadnionego powodu przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.

F. IRLANDIA

1. Pracownicy lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek, bezrobotni, osoby występujące z wnioskiem o wypłatę emerytury lub renty oraz emeryci i renciści wraz z członkami ich rodzin, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 22 ust. 1 i 3, art. 25 ust. 1 i 3, art. 26 ust. 1, art. 28a, 29 oraz 31 rozporządzenia, mieszkający lub przebywający w Irlandii, uprawnieni są do bezpłatnej opieki medycznej określonej irlandzkim ustawodawstwem, gdzie koszt takiej opieki jest opłacony przez instytucję Państwa Członkowskiego innego niż Irlandia.

2. Członkowie rodziny pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, podlegający ustawodawstwu Państwa Członkowskiego innego niż Irlandia oraz którzy spełniają warunki ustalone przez ustawodawstwo uprawniające do świadczeń, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, art. 18 tego rozporządzenia, uprawnieni są, jeśli zamieszkują w Irlandii, do bezpłatnej opieki medycznej określonej irlandzkim ustawodawstwem.

Koszt takich świadczeń pokrywa instytucja, w której pracownik najemny lub prowadząca działalność na własny rachunek jest ubezpieczona.

Jednakże tam, gdzie małżonek pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, lub osoba opiekująca się dziećmi, wykonuje działalność zawodową lub handlową w Irlandii, świadczenia dla członków rodziny zostają wypłacane przez instytucję irlandzką, dopóki uprawnienie do takich świadczeń przyznane jest wyłącznie zgodnie z irlandzkim ustawodawstwem.

3. Jeśli pracownik najemny podlegający irlandzkiemu ustawodawstwu opuścił terytorium Państwa Członkowskiego, aby udać się, w ramach swojej pracy, na terytorium innego Państwa Członkowskiego i ulega wypadkowi przed przybyciem na miejsce, jego uprawnienie do świadczenia w związku z wypadkiem, o którym mowa, zostaje ustalone:

a) tak jakby ten wypadek miał miejsce na terytorium Irlandii; oraz

b) nie uwzględniając jej wyjazdu z terytorium Irlandii podczas ustalania, czy na podstawie zatrudnienia był ubezpieczony zgodnie z ustawodawstwem, o którym mowa.

4. Do celów stosowania art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia do irlandzkiego ustawodawstwa, emerytury i renty z tytułu inwalidztwa, starości oraz wdowieństwa uznaje się za świadczenia tego samego rodzaju.

5. Do celów obliczenia zarobków wymaganych do przyznania świadczenia związanego z zarobkami, wypłacanego zgodnie z irlandzkim ustawodawstwem razem ze świadczeniami z tytułu choroby, macierzyństwa, bezrobocia, kwota równa średnim zarobkom tygodniowym w danym roku dla pracowników najemnych płci żeńskiej i męskiej, stosownie, zostaje, nie naruszając art. 23 ust. 1 oraz art. 68 ust. 1 tego rozporządzenia, przyznana pracownikowi najemnemu, uwzględniając każdy tydzień zatrudnienia zakończony jak dla pracownika najemnego zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego podczas odpowiedniego roku podatkowego.

6. W stosowaniu art. 40 ust. 3 lit. a) ii), uwzględnia się tylko okresy, podczas których pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek nie była w stanie pracować w rozumieniu irlandzkich ustawodawstwa.

7. Do celów art. 44 ust. 2, pracownik najemny uznany zostaje za osobę wyraźnie występującą o odroczenie przyznania emerytury, do której byłby uprawniona zgodnie irlandzkim z ustawodawstwem, jeśli, tam, gdzie przejście na emeryturę jest warunkiem otrzymywania emerytury, nie przeszedł on ona na emeryturę.

8. Do dnia 31 grudnia 1983 r., do celów stosowania irlandzkiego ustawodawstwa do świadczeń innych niż świadczenia rodzinne oraz świadczenia rzeczowe z tytułu choroby i macierzyństwa, okresy inne niż okresy ukończone jako pracownik najemny nie są zaliczane.

G. WŁOCHY

Brak.

H. LUKSEMBURG

1. W drodze odstępstwa od art. 94 ust. 2 tego rozporządzenia, okresy ubezpieczenia lub równorzędne, ukończone przed dniem 1 stycznia 1946 r. zgodnie luksemburskimi ustawodawstwem dotyczącymi ubezpieczeń w razie inwalidztwa, starości lub śmierci, uwzględnia się jedynie do celów stosowania tych ustawodawstwa tylko o tyle, że te prawa w procesie nabywania ich powinny być utrzymane do dnia 1 stycznia 1959 r. lub odzyskane w okresie późniejszym zgodnie jedynie z tym ustawodawstwem, lub zgodnie z obowiązującą umową dwustronną, lub zawierane w przyszłości. W przypadku, jeżeli chodzi o wiele umów dwustronnych, uwzględnia się okresy ubezpieczenia lub równorzędne liczone od najstarszej daty.

2. Do celów przyznawania ustalonej części emerytur i rent w Luksemburgu, okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie luksemburskimi z ustawodawstwem przez osoby zatrudnione lub prowadzące działalność na własny rachunek, a niezamieszkujące na terytorium Luksemburga, będą od dnia 1 października 1972 r. traktowane jak okresy zamieszkania.

I. NIDERLANDY

1. *Ubezpieczenie na wydatki na leczenie*

a) W odniesieniu do uprawnień do świadczeń rzeczowych, tytuł III rozdział 1 tego rozporządzenia stosuje się tylko do osób, które są uprawnione do świadczeń rzeczowych poprzez ubezpieczenie obowiązkowe, dobrowolne lub ubezpieczenie osób starszych, które to systemy ubezpieczeń objęte są ustawą o funduszach zdrowotnych (Ziekenfondswet).

b) Osoba otrzymująca emeryturę na podstawie niderlandzkiego ustawodawstwa i emeryturę lub rentę przyznanej na podstawie ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego, jest uważana, stosownie do przepisów art. 27 i/lub art. 28, za uprawnionego do świadczeń rzeczowych, o ile spełnia, uwzględniając art. 9, w odpowiednim przypadku warunki wymagane do przystąpienia do systemów ubezpieczeń zdrowotnych dla osób starszych lub dobrowolnych systemów ustanowionych w ustawie o ubezpieczeniu w funduszu zdrowotnym(Ziekenfondswet).

Niniejszy przepis stosuje się także do kobiety zamężnej, której mąż otrzymuje emeryturę dla małżonka zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem oraz spełnia warunki wymagane do przyjęcia systemów ubezpieczeń na wypadek choroby dla osób starszych lub systemach ubezpieczeń dobrowolnych ustanowionych ustawą o ubezpieczeniu w funduszu zdrowotnym.

c) Osoba otrzymująca emeryturę zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem, zamieszkująca w innym Państwie Członkowskim, jeśli nie jest ubezpieczona w systemie ubezpieczeń na wypadek choroby dla osób starszych lub w systemie ubezpieczeń dobrowolnych, ustanowionym ustawą o ubezpieczeniach w funduszu zdrowotnym, płaci za siebie oraz, jeśli stosowne, za członków swojej rodziny składkę opartą na połowie średnich kosztów poniesionych na opiekę zdrowotną w Niderlandach dla osoby starszej oraz członków jej rodziny. Obniżenie składki zostaje przyznane, koszty, której pokrywane są z systemu ubezpieczeń obowiązkowych, określonych ustawą o ubezpieczeniu w funduszu zdrowotnym, w odniesieniu do części obniżki, której koszty pokrywane są przez system, o którym mowa. Obniżka ta przyznawana jest osobom zamieszkującym w Niderlandach, którzy są ubezpieczeni w systemie ubezpieczeń na wypadek choroby dla osób starszych i których składki ustalane są na tej samej podstawie.

d) Osoba nie otrzymująca emerytury zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem, jeśli pozostaje w związku małżeńskim, a jej współmałżonek nie otrzymuje emerytury dla osób będących w związku małżeńskim zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem, jeśli mieszka w innym Państwie Członkowskim oraz jeśli nie jest ubezpieczona zgodnie z systemem ubezpieczeń dobrowolnych ustalonym ustawą o ubezpieczeniu w funduszu zdrowotnym, płaci za siebie oraz, jeśli jest to stosowne, za każdego z członków swojej rodziny, którzy przekroczyli 16 rok życia, kwotę składki, odpowiadającą średnim składkom ustalonym przez fundusze zdrowotne w Niderlandach dla osób dobrowolnie ubezpieczonych zamieszkujących w Niderlandach. Składka zostaje zaokrąglona do najbliższej liczby podzielnej przez jednego guldena.

2. *Stosowanie niderlandzkiego ustawodawstwa do powszechnych ubezpieczeń emerytalnych:*

a) Za okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem, dotyczącym powszechnego ubezpieczenia emerytalnego, uważa się także okresy przed 1 stycznia 1957 r., w czasie których beneficjent niespełniający warunków pozwalających mu na uzyskanie zaliczenia tych okresów do okresów ubezpieczenia, zamieszkiwał na terytorium Niderlandów po ukończeniu 15 roku życia albo w czasie których, o ile zamieszkując na terytorium innego Państwa Członkowskiego, wykonywał działalność jako pracownik najemny w Niderlandach na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w tym Państwie, także uznane zostają jako okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem dotyczącym powszechnych ubezpieczeń emerytalnych.

b) Nie uwzględnia się okresów, jakie należy wziąć pod uwagę na podstawie lit. a), które zbiegają się z okresami przyjętymi do zliczenia emerytury lub renty należnej zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego w zakresie ubezpieczenia emerytalnego.

c) Jeśli chodzi o kobietę zamężną, której mąż ma prawo do emerytury lub renty na podstawie niderlandzkiego ustawodawstwa w sprawie powszechnego emerytalno-rentowego, uwzględnia się również jako okresy ubezpieczenia, okresy trwania małżeństwa sprzed daty ukończenia przez zainteresowaną 65 roku życia i w czasie których zamieszkiwała ona w jednym lub wielu Państwach Członkowskich, o ile te okresy zbiegają się z okresami ubezpieczenia, ukończonymi przez jej małżonka zgodnie z ustawodawstwem i z tymi, które należy uwzględnić na podstawie lit. a).

d) Nie uwzględnia się okresów, jakie powinny być uwzględnione na podstawie przepisów lit. c), które zbiegają się z okresami uwzględnionymi przy wyliczaniu emerytury lub renty należnej zainteresowanej z tytułu ustawodawstwa innego Państwa Członkowskiego dotyczących ubezpieczenia z tytułu starości lub z okresami, w których korzystała ona z renty w razie starości na podstawie tych ustawodawstwa.

e) Jeśli chodzi o kobietę zamężną, której mąż podlegał niderlandzkiemu ustawodawstwu o ubezpieczeniu emerytalnym lub uważa się, że spełnił okresy ubezpieczenia na podstawie przepisów lit. a), przepisy dwóch poprzednich akapitów stosuje się *mutatis mutandis*.

f) Okresy określone w lit. a) i c), uwzględnia się przy zliczaniu emerytury tylko wtedy, kiedy zainteresowany zamieszkiwał przez sześć lat na terytorium jednego lub kilku Państw Członkowskich po ukończeniu 59 lat i o ile zamieszkiwał na terytorium jednego z tych Państw Członkowskich.

3. *Stosowanie ustawodawstwa niderlandzkiego dotyczącego powszechnych ubezpieczeń dla wdów oraz sierot*

a) Do celów przepisów art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia okresy przed 1 października 1959 r., podczas których pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek zamieszkiwała na terytorium Niderlandów po ukończeniu 15 roku życia lub podczas których zamieszkiwała na terytorium innego Państwa Członkowskiego, wykonywała pracę

wynagradzaną w Niderlandach na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w tym państwie, także uznane zostają tak, jakby były okresami ubezpieczenia ukończonymi zgodnie z niderlandzkim ustawodawstwem odnoszącym się do powszechnego ubezpieczenia wdów i sierot.

b) Nie uwzględnia się okresów, jakie powinny być uwzględnione na podstawie przepisów lit. a), które zbiegają się z okresami ubezpieczenia ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego w zakresie rent lub emerytur dla osób pozostałych przy życiu.

4. *Stosowanie niderlandzkiego ustawodawstwa do ubezpieczeń na wypadek niezdolności do pracy*

Do celów stosowania art. 46 ust. 2 rozporządzenia, instytucje niderlandzkie będą uwzględniać następujące przepisy:

a) o ile wystąpiła niezdolność do pracy lub wynikające z niej inwalidztwo, zainteresowany był pracownikiem najemnym w rozumieniu art. 1a rozporządzenia, właściwa instytucja zobowiązana jest ustalić kwotę świadczeń pieniężnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lutego 1966 r. o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy (WAO), uwzględniając:

— okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 18 lutego 1966 r. (WAO),

— okresy ubezpieczenia ukończone po przekroczeniu wieku 15 lat zgodnie z ustawą z dnia 11 grudnia 1975 r. o niezdolności do pracy (AAW) pod warunkiem że nie zbiegają się one z okresami ubezpieczenia ukończonymi przez daną osobę zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 18 lutego 1966 r. (WAO), oraz

— okresy pracy za wynagrodzeniem oraz równorzędne okresy ukończone w Niderlandach przed dniem 1 lipca 1967 r.;

b) jeżeli wystąpiła niezdolność do pracy oraz wynikające z niej inwalidztwo, a dana osoba nie była pracownikiem najemnym w rozumieniu art. 1 lit a) ii) rozporządzenia, właściwa instytucja zobowiązana jest ustalić kwotę świadczeń pieniężnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 grudnia 1975 r. o niezdolności do pracy (AAW), uwzględniając:

— okresy ubezpieczenia ukończone przez daną osobę w wieku powyżej 15 roku życia zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 11 grudnia 1975 r. (AAW),

— okresy ubezpieczenia ukończone zgodnie z ustawą z dnia 18 lutego 1966 r. o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy (WAO) pod warunkiem że nie zbiegają się one z okresami ubezpieczenia ukończonymi zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 11 grudnia 1975 r. (AAW), oraz

— okresy pracy za wynagrodzeniem oraz równorzędne okresy ukończone w Niderlandach przed 1 lipca 1967 r.

5. *Stosowanie niektórych przepisów przejściowych*

Artykuł 45 ust. 1 nie ma zastosowania do oceny prawa do świadczeń zgodnie z przejściowymi przepisami dotyczącymi powszechnego ubezpieczenia emerytalnego (art. 46), oraz dotyczących powszechnego ubezpieczenia dla wdów oraz sierot i dotyczących ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy.

J. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. Kiedy osoba, która zwykle zamieszkuje w Gibraltarze, lub która została zobowiązana, od czasu ostatniego przyjazdu do Gibraltaru, do płacenia składek zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru jako pracownik najemny, ubiega się, w wyniku niezdolności do pracy, macierzyństwa lub bezrobocia, o

zwolnienie z płacenia składek przez pewien okres oraz prosi o uznanie składek za ten okres, każdy okres, podczas którego osoba ta pracowała na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Zjednoczone Królestwo, do celów wniosku złożonego przez tę osobę, zostaje uznany za okres, podczas którego pracowała w Gibraltarze, i za który płaciła składki jako pracownik najemny zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru.

2. Do celów przepisów tytułu III rozdział 3 tego rozporządzenia, kiedy zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa kobieta ubiega się o emeryturę:

a) na podstawie ubezpieczenia męża; lub

b) na podstawie indywidualnego ubezpieczenia, i kiedy z powodu zakończenia małżeństwa w wyniku śmierci męża lub z innych powodów, składki płacone przez drugą osobę uwzględniane są przy ustalaniu praw do emerytury lub renty,

każde odwołanie do okresu ubezpieczenia ukończonego przez nią zostaje uznane do celów ustalenia rocznej średniej składek płaconych przez męża lub zaliczonych, za odnoszące się do okresu ubezpieczenia ukończonego przez męża.

3. a) Jeśli zasiłek dla bezrobotnych udzielony zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa wypłacany jest osobie zgodnie z art. 71 ust. 1 lit. a) ii) lub lit. b) tego rozporządzenia, wtedy w celu spełnienia warunków określonych przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w związku ze świadczeniem na dziecko w odniesieniu do okresu przebywania na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub, zależnie od okoliczności, Irlandii Północnej, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia, lub prowadzenia działalności na własny rachunek ukończone przez tę osobę zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, uznane zostają za okresy przebywania w Zjednoczonym Królestwie lub, zależnie od okoliczności, Irlandii Północnej.

b) Jeśli zgodnie z tytułem II rozporządzenia ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa stosuje się do pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, która nie spełnia warunków określonych przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa, w związku ze świadczeniem na dziecko w odniesieniu do:

i) okresu przebywania na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub, zależnie od okoliczności, w Irlandii Północnej, zostaje ona uznana, do celów spełnienia takiego warunku, za tam przebywającą;

ii) okresu przebywania na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub, zależnie od okoliczności, w Irlandii Północnej, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek ukończone przez pracownika, o którym mowa zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego, do celów spełnienia takich warunków uznane zostają jako okresy przebywania w Zjednoczonym Królestwie lub, zależnie od okoliczności, w Irlandii Północnej.

c) W odniesieniu do wniosków o zasiłki rodzinne, zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru następujące przepisy lit. a) i b) stosuje się odpowiednio.

4. Każdy pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek podlegająca ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia traktowana jest w celu uzyskania uprawnień do zasiłku opiekuńczego:

a) tak jakby jej miejsce urodzenia znajdowało się na terytorium Zjednoczonego Królestwa, jeśli jej miejsce urodzenia znajduje się w obrębie terytorium innego Państwa Członkowskiego; oraz

b) tak jakby zwykle zamieszkiwała w Zjednoczonym Królestwie oraz przebywała tam podczas któregokolwiek okresu ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek, który mogła spełnić w obrębie terytorium lub zgodnie z ustawodawstwem innego Państwa Członkowskiego.

5. W przypadku pracownika najemnego podlegającego ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa, będącego ofiarą wypadku podczas podróży, która jest elementem wykonywanej przez niego pracy, po opuszczeniu terytorium jednego Państwa Członkowskiego, i przed przybyciem na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jego uprawnienie do świadczeń w związku z tym wypadkiem zostaje uznane:

a) tak jakby ten wypadek miał miejsce na terytorium Zjednoczonego Królestwa; oraz

b) do celów określenia, czy była ona zatrudniona za wynagrodzeniem zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa lub ustawodawstwem Irlandii Północnej lub pracownikiem najemnym zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru, nie uwzględniając jej nieobecności na tych terytoriach.

6. Rozporządzenia nie stosuje się do tych przepisów ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, które mają na celu wprowadzić w życie jakąkolwiek umowę zabezpieczenia społecznego, zawartą między Zjednoczonym Królestwem a państwem trzecim.

7. O ile wymagane ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w celu ustalenia uprawnień do świadczeń, obywatele każdego Państwa Członkowskiego urodzeni w państwie trzecim uznani zostają za obywateli Zjednoczonego Królestwa urodzonych w państwie trzecim.

8. Do celów tytułu III rozdział 3 rozporządzenia nie uwzględnia się stopniowanych składek płaconych przez osoby ubezpieczone zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa lub stopniowanych świadczeń emerytalnych wypłacanych zgodnie z tym ustawodawstwem. Kwota stopniowanych świadczeń zostaje dodana do kwoty świadczenia należne zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa, jak ustalono zgodnie z rozdziałem, o którym mowa. Całkowita suma tych dwóch kwot składa się na rzeczywistą wysokość świadczenia należne danej osobie.

9. Do celów stosowania art. 12 ust. 2 rozporządzenia do ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, emerytury lub renty z tytułu inwalidztwa, starości i wdowie uważa się za świadczenia tego samego typu.

10. Do celów stosowania zarządzenia w sprawie świadczeń z obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia na wypadek bezrobocia (Gibraltar), każda osoba, do której stosuje się niniejsze rozporządzenie będzie uznawana za zamieszkującą w Gibraltarze, jeżeli zamieszkuje w Państwie Członkowskim.

11. Do celów art. 10, 27, 28, 28a, 29, 30 i 31 rozporządzenia, zasiłek opiekuńczy przyznany pracownikowi najemnemu lub osobie prowadzącej działalność na własny rachunek w podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa uznaje się za świadczenie z tytułu inwalidztwa.

12 Do celów art. 10 ust. 1 rozporządzenia, każdy beneficjent na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, który przebywa na terytorium innego Państwa Członkowskiego, będzie w czasie tego pobytu uważany za zamieszkującego w tym Państwie Członkowskim.

13. 1) Do celów obliczenia współczynnika zarobków dla określenia uprawnienia do świadczeń na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, z zastrzeżeniem ust. 15, w każdym tygodniu, w czasie którego pracownik najemny lub osoba prowadzącą działalność na własny rachunek podlegała ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego i którego początek przypadał w odpowiednim roku podatkowym w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, uwzględnia się w następujący sposób:

a) i) dla każdego tygodnia ubezpieczenia, pracy lub zamieszkania jako pracownik najemny, uznaje się, iż dana osoba zapłaciła składki jako osoba uzyskująca dochód z pracy najemnej na podstawie zarobków równych dwóm-trzecim górnego limitu zarobków na dany rok;

ii) dla każdego tygodnia ubezpieczenia, pracy lub zamieszkania jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek, uznaje się, iż dana osoba zapłaciła składki klasy 2 jako osoba uzyskująca dochód z prowadzenia działalności na własny rachunek;

b) za każdy pełny tydzień, w czasie którego zakończył się okres, traktowany jako okres ubezpieczenia, zatrudnienia, prowadzenia działalności na własny rachunek lub zamieszkania, uznaje się, iż danej osobie zaliczono składki, jednakże wyłącznie w zakresie wymaganym do sprowadzenia jej współczynnika zarobków na dany rok do poziomu wymaganego, aby dany rok został uznany za rok składkowy w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, regulującego zaliczanie składek.

2) Do celów przeliczenia współczynnika zarobków na okresy ubezpieczenia, współczynnik zarobków uzyskany w odpowiednim roku podatkowym, w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, dzieli się przez dolny limit zarobków na ten rok. Wynik należy przedstawić jako liczbę całkowitą, z pominięciem części ułamkowych. Obliczoną w ten sposób liczbę będzie się traktować jako reprezentującą liczbę pełnych tygodni ubezpieczenia ukończonych zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w tym roku, przy czym liczba ta nie może przekraczać liczby tygodni, w czasie których dana osoba podlegała temu ustawodawstwu.

14. Stosując art. 40 ust. 3 lit. a) ii) należy uwzględnić jedynie okresy, w których pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek była niezdolna do pracy w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

15. 1) Do celów obliczenia, na podstawie art. 46 ust. 2 lit a) rozporządzenia, teoretycznej kwoty tej części emerytury lub renty, która w świetle ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa obejmuje dodatkowy element:

a) wyrazy »wynagrodzenia, składek lub podwyżek« w art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia rozumie się jako oznaczające nadwyżki we współczynnikach wynagrodzeń, zgodnie z definicją w ustawie o rentach socjalnych z 1975 r., ewentualnie w rozporządzeniu o rentach socjalnych (Irlandia Północna);

b) przeciętną nadwyżkę we współczynnikach wynagrodzeń oblicza się zgodnie z art. 47 ust. 1 lit b) rozporządzenia zgodnie z interpretacją w lit. a) powyżej, przez podzielenie zsumowanych nadwyżek zarejestrowanych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przez liczbę lat podatkowych, w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa (w tym części lat podatkowych), jakie upłynęły od 6 kwietnia 1978 r. i które przypadają na odpowiedni okresie ubezpieczenia.

2) Wyrażenie »okresy ubezpieczenia lub zamieszkania« w art. 46 ust. 2 rozporządzenia powinno rozumieć się do celów obliczenia tej części emeryturylub renty, która składa się z elementu dodatkowego w świetle ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, jako oznaczające okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, jakie upłynęły od 6 kwietnia 1978 r."

61. Dodaje się załącznik VII:

„ZAŁĄCZNIK VII

(Wykonywanie w życie art. 14c ust. 1)

Przypadki, w których dana osoba podlega jednocześnie ustawodawstwom dwóch Państw Członkowskich

1. Prowadzenie działalności na własny rachunek w Belgii i zatrudnienie za wynagrodzeniem w innym Państwie Członkowskim z wyjątkiem Luksemburga. W przypadku Luksemburga stosowana jest wymiana listów z dnia 10 i 12 lipca 1968 r. między Belgia a Luksemburgiem.

2. W odniesieniu do osób zamieszkujących w Danii — prowadzenie działalności na własny rachunek w Danii i zatrudnienie za wynagrodzeniem innym Państwie Członkowskim.

3. Prowadzenie działalności rolniczej jako rolnik indywidualny w Niemczech i zatrudnienie za wynagrodzeniem w innym Państwie Członkowskim.

4. Prowadzenie działalności na własny rachunek we Francji i zatrudnienie za wynagrodzeniem w innym Państwie Członkowskim z wyjątkiem Luksemburga.

5. Prowadzenie działalności rolniczej jako rolnik indywidualny we Francji i zatrudnienie za wynagrodzeniem w Luksemburgu.

6. Prowadzenie działalności na własny rachunek w Grecji i zatrudnienie za wynagrodzeniem w innym Państwie Członkowskim.

7. Prowadzenie działalności na własny rachunek w we Włoszech i zatrudnienie za wynagrodzeniem w innym Państwie Członkowskim."

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie nie daje podstawy dla powstania jakichkolwiek praw za okres poprzedzający datę jego wejścia w życie.

2. Każdy okres ubezpieczenia jak również w odpowiednim przypadku, każdy okres zatrudnienia, prowadzenia działalności na własny rachunek lub zamieszkania, spełniony zgodnie z ustawodawstwem Państw Członkowskich przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest uwzględniany do celów ustalenia praw, na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1, prawo powstaje na podstawie niniejszego rozporządzenia, nawet jeżeli odnosi się ono do zdarzenia, które nastąpiło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Każde świadczenie, które nie zostało przyznane, lub którego udzielanie zostało zawieszone ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania zainteresowanego zostaje na jego wniosek przyznane lub przywrócone od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile uprzednio przyznane świadczenia nie zostały wypłacone w formie zryczałtowanej.

5. Prawa osób zainteresowanych, które przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskały emeryturę lub rentę, mogą zostać zmienione na ich wniosek, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozporządzenia. Przepis ten stosuje się również do innych świadczeń, określonych w art. 78 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.

6. Jeżeli wniosek, określony w ust. 4 lub 5, zostaje przedłożony w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszegorozporządzenia, prawa powstałe na podstawie niniejszego rozporządzenia nabywa się począwszy od tej daty, przy czym ustawodawstwo każdego Państwa Członkowskiego dotyczące utraty lub przedawnienia nie mogą być skuteczne wobec zainteresowanych.

7. Jeżeli wniosek, określony w ust. 4 lub ust. 5, zostaje wniesiony po upływie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prawa nie tracone lub prawa nieprzedawnione są nabywane począwszy od daty złożenia wniosku, z wyjątkiem korzystniejszego ustawodawstwa każdego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

O ile Państwa Członkowskie nie zdecydują inaczej, umów zawartych na podstawie art. 36 ust. 3, art. 63 ust. 3 oraz art. 70 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 poprzedzających wejście w życie niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się do osób, dla których zakres rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 został rozszerzony na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia siódmego miesiąca po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* rozporządzenia dostosowującego rozporządzenie (EWG) nr 574/72 [1], w celu stosowania rozporządzenia do osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz członków ich rodzin.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 maja 1981 r.

W imieniu Rady

G. BRAKS

Przewodniczący

[1] Dz.U. L 74 z 27.3.1972, str. 1.